Цана асобнага нумару 10 кап

Пралетары ўсіх краін, злучайцеся!
[illegible]
Proletarjusze wszystkich krajów, łączcie się!
Пролетарии всех стран, соединяйтесь!

САВЕЦКАЯ БЕЛАРУСЬ

16-ты ГОД КАСТРЫЧНІЦКАЙ РЭВАЛЮЦЫІ

ОРГАН ЦВК і СНК БССР
XIII год выданьня
штодзённая газэта

СУБОТА
18 ЛЮТАГА 1933 г.
№ 40 (3700)

ТЭЛЕФОНЫ:
Адказны рэдактар 769
Адказны сакратар 4-78
Сэктараў 6-15
Начная рэдакцыя 1?-65 (два званкі)
Выдавецтва 2-44

АЎТАМАТЫ:
Адк. рэдактар 2?-831
Адк. сакратар 22-161
Сэктары 22-160
Кантора 22-158

УМОВЫ ПАДПІСКІ:
1 месяц 2 р. 40 к.
3 „ 7 р. 20 к.
6 „ 14 р. 40 к.

[illegible]

Рукапісы не зьвяртаюцца

РЭДАКЦЫЯ І ВЫДАВЕЦТВА
МЕНСК, ПЛЯЦ ВОЛІ, 17.

КОШТ АБ'ЯВЫ: 1 радок нонпарэлі 1 руб. 50 к.
КОШТ ПУБЛІКАЦЫІ: аб згубе 1 дакументу 2 руб.

Сеньня у нумары:

АРТЫКУЛЫ—ПЕРАДАВЫ: Падрыхтаваць каня да сяўбы!
УЛ. ДУБРОЎСКІ: Калі арудваў вораг... (2 стар.).
Л. АГЕЯЎ: Правільны севазварот—калгасам (3 стар.).
Аб сьвяткаваньні XV гадавіны Чырвонай арміі. Пастанова ЦК КП(б)Б (1 стар.).
Аб народна-гаспадарчым пляне БССР на 1933 год: пастанова ЦВК БССР (2 стар.).
За павышэньне ўраджайнасьці (3 стар.).
НАСЕНФОНДЫ (1 стар.).
ЛЁНАЗАГАТОЎКІ (4 стар.).
Дзяржаўная закупка збожжа (4 стар.).
НА КАНФЭРЭНЦЫІ ПА РАЗБРАЕНЬНІ Ў ЖЭНЭВЕ: прамова тав. Літвінава (4 стар.).

Падрыхтаваць каня да сяўбы!

[illegible]

Дэкаднік праверкі гатоўнасьці

[illegible]

А. ДАМБРОЎСКІ.

Усесаюзны зьезд перадавых калгасьнікаў-ударнікаў

Раніцою 16 лютага Ўсесаюзны зьезд калгасьнікаў-ударнікаў прыступае да заслуханьня дакладаў «Аб умацаваньні калгасаў і задачах веснавой сяўбы». Паседжаньне адкрывае тав. КОСАРАЎ. З вялікім дакладам выступае тав. КАГАНОВІЧ, які сустракаецца бурнымі прывітаньнямі перапоўненай залі. Даклад тав. Кагановіча неаднакраць перарываецца громам аплёдысмэнтаў, калгасьнікі-ўдарнікі горача адабраюць і вітаюць палітыку партыі.

Свой выключна яркі даклад тав. Кагановіч закончвае пад бурныя пераходзячыя ў авацыю аплёдысмэнты ўсіх дэлегатаў зьезду.

Ад імя ленінградзкага пралетарыяту зьезд вітае дэлегацыя рабочых ленінградзкіх заводаў.

Перадаючы прывітаньне, тав. ПАРФЕНАВА гаворыць аб перамогах, атрыманых ленінградзкім пралетарыятам на працягу першай пяцігодкі. Ленінградзкія заводы выпусьцілі звыш магутныя блюмінгі, турбіны, асвоілі выраб складанейшых машын, з 120 тыс трактароў, пушчаных на сацыялістычныя палі Савецкага Саюзу, 50 тысяч—выраблена ленінградцамі. Ленінградзкія заводы даюць сацыялістычнаму земляробству сотні тысяч тон мінэральных угнаеньняў.

Энтузіязм зьезду выклікае паведамленьне т. Парфенавай аб тых абавязацельствах, якія бяруць на сябе ўдарнікі ленінградзкай прамысловасьці перад ударнікамі калгасаў:

Да 1 красавіка вырабіць на 7.700.000 руб. трактарных запасных частак, вылучыць 500 лепшых сьлесараў і токараў і 50 інжынэраў для дапамогі МТС у рамонце сельгасінвэнтара, паслаць у калгасы тысячу лепшых рабочых-ударнікаў для дапамогі ў арганізацыі працы, паслаць у сельскую гаспадарку сотні лепшых грамадзкіх працаўнікоў, даць да веснавой сяўбы вёсцы 100 тысяч экзэмпляраў сельгаслітаратуры, арганізаваць 250 ясьляў і дзіцячых дамоў.

Разам з тым ленінградзкі пралетарыят прад'яўляе калгасьнікам-ударнікам рад патрабаваньняў: рабочыя гораду Леніна патрабуюць, каб усе с.-г. машыны, якія перадаюцца калгасам, знаходзіліся ў цьвёрдых надзейных руках, каб у час быў праведзены рамонт інвэнтара, у час засыпана і ачышчана насеньне. Ленінградзкі пралетарыят патрабуе, каб цалкам былі выкананы дырэктывы партыі аб павышэньні ўраджайнасьці, каб калгасы былі ачышчаны ад клясавага ворага, ад усіх тых, хто перашкаджае сацыялістычнаму наступленьню.

Тав. Парфенава закончвае свой рапарт выказам упэўненасьці, што дэлегаты зьезду давядуць патрабаваньні пралетараў Ленінграду да кожнага калгасьніка, што гэтыя патрабаваньні будуць выканаваны цалкам.

Прывітаньне Рабоча-Сялянскай Чырвонай арміі, Рэўваенсавету—тав. ВАРАШЫЛАВУ

Яшчэ жывуць у нашай памяці гераічныя дні адданай барацьбы за савецкую ўладу чырвонаармейскіх палкоў, сакрушыўшых націск азьвярэлых белагвардзейскіх банд і разбойніцкіх шаек інтэрвэнтаў.

Мільёны лепшых сыноў рабочай клясы і працоўнага сялянства пад кіраўніцтвам ленінскай партыі бальшавікоў у гады грамадзянскай вайны аддана абаранялі ў радох Чырвонай арміі вялікія заваяваньні Кастрычніка, упісаўшы на стагодзьдзі ў гісторыю свае слаўныя імёны. Чырвоная армія захоўвае лепшыя баявыя традыцыі герояў грамадзянскай вайны.

Таварышы чырвонаармейцы, камандзіры і палітработнікі! Яшчэ вышэй рэвалюцыйную настаражонасьць, трымайце порах сухім. Барацьба ня скончана. Не мінавала небясьпека ўварваньня ў нашу краіну імпэрыялістаў, капіталісты да канца сваіх дзён ніколі не прымірацца з фактам існаваньня Савецкага Саюзу.

Мы ясна разумеем, што ўся бязконцая баўбатня капіталістаў аб скарачэньні ўзбраеньняў зьяўляецца бясплоднай; яна разьлічана на простае ашуканства працоўных. Гром гармат і рэкі крыві на Далёкім Усходзе, у Паўднёвай Амэрыцы і ў радзе каленіяльных краін—гэта лепшае выкрыцьцё гнусьлівага ліцамер'я жэнэўскіх «міратворцаў».

Мы ведаем, што ня было і няма на зямлі такога ўраду, як рабоча-сялянскі ўрад, які-б з такой насьлядоўнасьцю і цьвёрдасьцю праводзіў палітыку міру. У аснове гэтай праводзімай палітыкі міру былі і застаюцца ўказаньні правадыра і вучыцеля тав. Сталіна.

«Чужой зямлі ня хочам, але і сваёй зямлі, ніводнага вяршка сваёй зямлі не аддамо нікому».

Няхай гэта запамятаюць добранька капіталісты, яўныя натхніцелі і падпальшчыкі новай вайны.

Няхай яны не забываюць вурокаў грамадзянскай вайны і інтэрвэнцыі.

Мы з гонарам адзначаем, што разам з сацыялістычным ростам і тэхнічным пераўзбраеньнем нашай гаспадаркі — усё вышэй ўздымаецца палітычны ўзровень і тэхнічная аснашчанасьць нашай доблеснай Чырвонай арміі.

У той час, як вы байцы, камандзіры і палітработнікі, заняты ўпорлівай вучобай, авалодваеце сучаснай тэхнікай, мы, са свайго боку, даем абавязацельства ўсе нашы сілы, творчую энэргію накіраваць на барацьбу за арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаваньне калгасаў, за павышэньне ўраджайнасьці.

Мы абавязуемся павысіць рэвалюцыйную настарожанасьць, нанесьці зьнішчальны ўдар па кулаку і яго агентуры, зламаць кулацкі сабатаж супроць праводзімых урадам і партыяй мерапрыемстваў у вёсцы.

Мы ўдзесяцярым нашы сілы і энэргію для пасьпяховай падрыхтоўкі і правядзеньня чацьвертай бальшавіцкай вясны, для павышэньня ўраджайнасьці і даходнасьці калгасных палёў, для выкананьня рашэньняў Студзеньскага пленуму ЦК і ЦКК і ўказаньняў тав. Сталіна ў прамове «Аб рабоце ў вёсцы».

Мы, ударнікі-калгасьнікі запэўняем нашу гераічную Чырвоную армію ў нашай безгранічнай адданасьці справе сацыялізму і ў нашай гатоўнасьці ў любы момант па першаму заклiку Савецкай улады і нашай бальшавіцкай партыі стаць у баявыя чырвонаармейскія рады, калі ворагі папрабуюць пасягнуць на недатыкальнасьць нашых граніц, на заваяваньні Кастрычніцкай рэвалюцыі.

Няхай жыве наша рабоча-сялянская Чырвоная армія і яе кіраўнік тав. Варашылаў.

Няхай жыве арганізатар і кіраўнік Чырвонай арміі—ленінская бальшавіцкая партыя і яе правадыр тав. Сталін.

Прывітаньне тав. Горкага першаму ўсесаюзнаму зьезду ўдарнікаў-калгасьнікаў

— Горача вітаю вас, ударнікі калгасаў, будаўнікі новага жыцьця.

Адсюль, дзе гаспадараць драпежнікі, высіляючы сваякарысна рабочую энэргію і ўрадлівасьць зямлі,—адсюль асабліва ясна бачыш вялізарнае значэньне вашай гераічнай работы ў Саюзе саветаў, у краіне, дзе гаспадараць толькі калектыўны розум рабочых і сялян, аб'яднаных ў непераможную сілу кампартыяй, якую дастойна ўзначальвае лепшы і бясстрашны вучань Уладзімера Леніна.

Гэтай магутнай сілай зьнішчаны драпежнікі зямлі — кулакі і міраеды гэтай сілай назаўсёды адрэзана магчымасьць старыннай аднаасобнай гаспадаркі, якая ня можа існаваць інакш, як толькі грабяжом, працы рабочых і сялян. Перамогшы і зьнішчаючы ворагаў рабочага народу, гэта сіла пасьпяхова вучыць моладзь краіны саветаў перамагаць стыхійныя капрызы сьляпой прыроды, змагацца з засухамі, пры дапамозе абвадненьня засушлівых зямель, змагацца са шкоднікамі палёў—пустазельлем, вучыць знаходзіць новыя ўгнаеньні для мала ўрадлівай зямлі, вучыць працаваць машынамі і наогул усямерна клапоціцца аб тым, каб аслабаніць работнікаў палёў ад катаржнай працы, якая цэлыя вякі трымала сялян у цемры, невуцтве і дзікасьці. Вы можаце сказаць пра сябе, што аслабаняецеся ад усякага падпарадкаваньня сілам прыроды «сваёй уласнаю рукой», як аслабаняліся ад памешчыкаў, кулакоў і паразітаў. Вы пасьпяхова авалодваеце навукай, магутнай прыладай, якая дазволіла капіталістам абрабаваць увесь сьвет працоўнага народу, якая цяпер абарачаецца супроць капіталістаў, як вы ведаеце.

Вы ведаеце, што ў Эўропе і Амэрыцы, капіталісты спальваюць пшаніцу ў топках, зьнішчаюць тавары, зьнішчаюць жывёлу, таму, што выраблена шмат, а прадаць некаму, мільёны беспрацоўных у жабрацтве, іх сем'і паміраюць з голаду, а ўсё-ж тое, што зьнішчаецца капіталістамі, стварылі рабочыя.

Вось якую пятлю зрабіў капіталізм для сябе, і гэтай пятлёй ён нямінуча задушыць сябе.

Ведаю, што вам усё—яшчэ ня лёгка жывецца, шмат чаго нехапае, і бывае што небудзь незразумелае. Кожны пуд хлеба і жалеза ў нас зьяўляецца здабыткам усяго працоўнага народу, гэта маемасьць — усёй працоўнай масы, іменна таму нядаўна ўласнасьць у Саюзе саветаў і названа «сьвяшчэннай» у адрозьненьне ад уласнасьці капіталістаў, якая награблена, гвалтоўна выціснута з крыві, поту працоўнага народу і,—як-мы бачым—служыць толькі для прыгнечаньня яго.

Усё, што робіцца шахцёрамі пад зямлёй, калгасьнікамі на зямлі, рабочымі на заводах, у пякельнай гарачыні, каля печаў, якія топяць жалезную руду, вучонымі ў лябараторыях, аграномамі на вопытных сельска-гаспадарчых станцыях,—усё гэта робіцца ўсімі для ўсіх, а не для аднэй клясы, як у сьвеце капіталістаў.

Гэта — проста зразумець і ў гэтым захавана найвялікшая праўда, якую марыў ўвесьці ў жыцьцё працоўны народ усіх краін. У нас ён ужо ня марыць, а ўкараняе гэту праўду ў жыцьцё. Яна ўкаранялася-б больш пасьпяхова хутка і глыбока, каб людзі разумелі, што да ўсіх прадуктаў іх працы трэба адносіцца менш няахайна, больш бярэжліва, што ў кожным, нават маленькім кавалку жалеза ўвасоблена цяжкая чалавечая праца, што ў гэтым кавалку захаваны гваздзы, якіх нам нехапае, што трактар — вялікая цэннасьць і чым лепш, чым больш ён працуе, тым больш хутка абагачае нашу краіну, што трактары, сельска-гаспадарчыя машыны нельга пакідаць іржавець пад дажджом і сьнегам, што сякера, піла і кожны інструмант — друг чалавека.

Трэба зразумець простую рэч, капіталіст беражэ рэчы таму, што яны служаць яму для зьняволеньня рабочых і сялян, аднаасобнік бярэжлівы таму, што хоча быць кулаком—дробным капіталістам — паразітам, вош[?]у працоўнага народу, а працоўны народ павінен берагчы ўсё, нават і драбнейшыя рэчы, зробленыя ім,—павінен берагчы іх таму, што яны паскараюць яго рух да мэты, да задаволеньня ўсіх яго патрэбнасьцяй, да аслабаненьня ад лішняй працы, да абагачэньня ўсёй яго краіны, да стварэньня новых, лёгкіх умоў жыцьця.

Працаваць, вы, таварышы, умееце, як гэта відаць з прыкладу «Новага калгасу» Шэбакінскага раёну,—умееце — калі хочаце—арганізаваць моцную дысцыпліну, бязьлітасна змагацца супроць кулакоў і жулікаў, супроць белагвардзейцаў, ваўкоў, апранутых у авечыя скуры і супроць гультаёў. Ворагаў у вас яшчэ ня мала, але самае небясьпечнае для вас—быць ворагамі, самым сабе, не разумець, што вы робіце вялікую справу для сябе і што, чым пасьпяховей яна пойдзе, тым больш прыцягне вам другаў ва ўсім сьвеце працоўных, тым больш прасуне вас да канчатковай перамогі над усім злом і няшчасьцямі жыцьця.

Больш увагі адзін да аднаго. Вострая і бязьлітасная нянавісьць да ворагаў — вось чаго патрабуе барацьба, вось што дае перамогі.

Таварышы, ударнікі, героі палёў. Я гавару вам даволі простыя словы, але вы самі ведаеце, што сапраўдная мудрасьць — мудрасьць Леніна і яго вучняў—заўсёды простая. І гэта, зразумела, не мая мудрасьць, я зусім не лічу сябе мудрацом, я ўсваёй галіне такі скромны чалавек, як любы з вас. І калі я, не гаворачы голасных тых прыгожых слоў, гавару вам аб неабходнасьці берагчы ўсё тое, што зроблена для вас і робіцца вамі, дык вы-ж і самі ведаеце: трэба берагчы. Бо і простая сякера, чым далей служыць, тым больш сьсяче.

Ну, вось і ўсё. Жадаю вам, дарагі таварышы, бадзёрасьці духу, росту сіл вашых, працуйце, вучэцеся, паважайце адзін аднаго, кожны з вас варты павагі таму-што кожны з вас—герой у сваёй справе.

Няхай жыве ўдарніцтва! Няхай жывуць ударнікі, сапраўдныя героі працы!

Аб сьвяткаваньні XV гадавіны Чырвонай арміі

Пастанова ЦК КП(б)Б

1. Падрыхтоўку да сьвяткаваньня 15-й гадавіны правесьці пад знакам прапаганды:

а) гістарычных рашэньняў студзеньскага пленуму ЦК і ЦКК УсеКП(б)

б) ролі партыі і асаблівай ролі тав. Леніна, Сталіна ў будаўніцтве ўзброеных сіл рэвалюцыі;

в) баявых традыцый Чырвонай арміі;

г) барацьбы за прадпрыемства, калгас, саўгас—як крэпасьці абароны краіны.

2. Да гадавіны правесьці агульна-гарадзкія раённыя, альбо куставыя зьлёты (спэцыяльныя дні) удзельнікаў грамадзянскай вайны, партызанаў і чырвонагвардзейцаў па пытаньні іх удзелу ў сацыялістычным будаўніцтве і перадачы імі баявых традыцый грамадзянскай вайны рабоча-сялянскай моладзі.

3. Арганізаваць сумесныя вечары рабочых з чырвонаармейцамі, прысьвечаныя гадавіне. Правесьці масавыя экскурсіі рабочых у казармы для азнаямленьня з новай тэхнікай, жыцьцём і бытам Чырвонай арміі.

4. Правесьці масавы агляд вайскова-шэфскай работы прадпрыемстваў. Агляд закончыць правядзеньнем да гадавіны агульна-гарадзкіх вайскова-шэфскіх канфэрэнцый.

5. Арганізаваць сустрэчы чырвонаармейцаў з калгасьнікамі (лыжныя вылазкі, паходы), ухваліць ініцыятыву часьцей Менскага гарнізону па арганізацыі да гадавіны Чырвонай арміі АГРА-ПАХОДУ па дапамозе разгортваньню веснавой пасеўнай кампаніі. Прасіць РВС БВА арганізаваць усебеларускі агра-паход.

6. Забясьпечыць правядзеньне варашылаўскай эстафэты, арганізаванай Асоавіяхімам і камсамолам, дабіўшыся сапраўднай рэалізацыі самаабавязацельстваў па абароннай рабоце кожным заводам, саўгасам, калгасам, большай клясавай пільнасьці абаронных арганізацый і ачысткі іх ад чужога клясава-варожага элемэнту, ахопу шырокіх працоўных мас стралковым спабортніцтвам.

7. У дні гадавіны правесьці ваенізаваныя масаўкі працоўных.

8. Сьвята Чырвонай арміі зрабіць пачаткам масавага паходу абаронных грамадзкіх арганізацый, начскладу запасу па падрыхтоўцы да веснавой пасеўнай кампаніі (арганізацыя пратручваньня насеньня, збор попелу, шэфства над канём, ахова насенных фондаў (АОХ), арганізацыя палявых санпастоў, палявых дзіцячых ясьляў (Чырв. Крыж), рамонт інвэнтару трактарнага парку (Аўтадор), арганізацыя лыжных вылазак, давядзеньне плянаў па севаў (фізкультурнікі), пасевы гектараў абароны, арганізацыя спэцыяльных пасеўных брыгад).

9. Гарпрафсаветам, Гарсаветам, Райпрафсаветам і РВК заслухаць рапарты прадпрыемстваў, цэхаў, брыгад, саўгасаў, калгасаў, якія носяць назву Чырвонай арміі і яе правадыроў аб выкананьні імі промфінпляну, дзяржаўных загатовак, падрыхтоўкі да веснавой сяўбы, ставячы пытаньне аб пазбаўленьні гэтага пачэснага званьня тых, хто не спраўляецца з гэтымі гаспадарча-палітычнымі кампаніямі.

10. 22-23 лютага правесьці ўрачыстыя паседжаньні гарсаветаў, прысьвечаных XV гадавіне Чырвонай арміі. Саюзу работнікаў мастацтва і Наркамасьветы забясьпечыць абслугоўваньне Чырвонай арміі мастацкімі пастаноўкамі, кіно-сэансамі.

11. Пастанову апублікаваць у друку.

Сакратар ЦК КП(б)Б ШАРАНГОВІЧ.

Лёнаводныя раёны зрываюць збор лёнанасеньня

Ніякіх дэкларацый, на справе зламаць кулацкі сабатаж, выкрыць перараджэнцаў

ЧОРНЫ СЬПІС

раёнаў, якія зрываюць засыпку насенных фондаў

(у проц. на 16 лютага 1933 г.).

Зярнёвыя культуры:

Сіроцінскі—74,8, Прапойскі—75,6, Веткаўскі—75,8, Жлобінскі—79,3, Плешчаніцкі—82,1, Лагойскі—88,0.

Насеньня лёну:

Расонскі—19,7, Полацкі—28,7, Асьвейскі—31,1, Сіроцінскі—32,0, Дрысенскі—37,2, Лепельскі—45,4, Сеньненскі—46,3, Шклоўскі—50,5, Віцебскі—55,5, Гарадоцкі—56,0, Заслаўскі—56,2, Бешанковіцкі—57,7, Бялыніцкі—60,9, Крупскі—61,4, Талачынскі—64,0, Чэрвеньскі—64,3, Плешчаніцкі 69,5, Бягомльскі 69,6.

Насеньня канапель:

Нараўлянскі—41,3, Хойніцкі—43,1, Шклоўскі—52,0, Талачынскі—57,2, Лепельскі—58,3, Заслаўскі—59,7, Чырвона-Польскі—59,8, Жыткавіцкі — 63,2, Слуцкі—63,9, Рэчыцкі—70,3, Любаньскі—72,7, Старобінскі—78,0.

Насеньне бульбы:

Сіроцінскі—52,2, Лоеўскі—67,9, Чашніцкі—67,9, Бешанковіцкі—73,2, Нараўлянскі—76,5, Гарадоцкі—76,7, Чэрвеньскі—77,6, Расонскі—77,7, Ельскі—77,8, Веткаўскі—79,6, Петрыкаўскі—85,3.

Бег на месцы

КЛІМАВІЧЫ (Наш кар.). Ход ссыпкі насенных і страхавых фондаў па раёну зусім нездавальняючы. На 15 лютага насенфонд па зернавых засыпан на 86.6 проц., па бульбе—на 92,4 проц., па тэхнічных культурах таксама засыпан ня поўнасьцю.

Апошнія дзьве дэкады далі ганебны прырост: па зернавых—6 проц. па тэхкультурах—ніводнага процанту, а па бульбе ў сувязі з «утачненьнем» зводак плян зьменшыўся на 4 проц.

Паказаны факт зьяўляецца доказам таго, што справа засыпкі насенных і страхавых фондаў пушчана на самацёк што ею ня кіруюць ні Райза, ня большасьць сельсавету (Студзяніцкі, Пуцімельскі, Зьвянчацкі, Гусарскі і інш.).

Ссыпка насенстрахфондаў, як і збожжазагатоўчая кампанія, патрабуе штодзённага канкрэтнага кіраўніцтва з боку Райза (загадчык Райза—СТАНКЕВІЧ і МТС (дырэктар—КАЗАБОЎСКІ). Але да работы Райза і МТС цалкам падыходзіць характарыстыка, даная тав. Сталіным «Сядзяць людзі ў канцылярыях і самазадаволена рыпяць пер'ямі, не заўважаючы, што разьвіцьцё калгасаў ідзе міма бюракратычных канцылярый».

Кожную пяцідзёнку Райза складае зводкі, кожны раз перапісвае амаль тыя самыя лічбы, кожны бачыць, што ў Студзенцы прарыў (41,8 проц.), што ў Макеевічах справа дрэнь (55,6 проц.), што ў Зьвянчатцы справа з засыпкай нядавальняюча, але «самазадаволена рыпяць пер'ямі ў габінэце Райза, спакойна ў гэтых сельсаветах, бесьперашкодна арудуе кулак і зрывае ссыпку насенфондаў.

Прарыў на важнейшым вучастку, ад якога ў значнай меры будзе залежыць посьпех 4-й бальшавіцкай, павінен быць ліквідаваны. Нанесьці сакрушальны ўдар па кулацкіх спробах сарваць ссыпку.

Я. КУЛІНКОВІЧ.

Узорна рыхтуюцца да сяўбы

Значныя дасягненьні мае калгас «СЕРП І МОЛАТ» (старш. калгасу—т. Глебаў), ХАТОВІЦКАГА СЕЛЬСАВЕТУ, КЛІМАВІЦКАГА РАЁНУ, у галіне падрыхтоўкі да веснавой пасеўнай кампаніі. У калгасе ўжо ПОЎНАСЬЦЮ ЗАСЫПАНЫ НАСЕННЫ І СТРАХАВЫ ФОНДЫ ПА ЎСІХ КУЛЬТУРАХ. Фонды поўнасьцю адсартаваны і ачышчаны. Разгорнута шырокая работа па рамонце сельска-гаспадарчага інвэнтара. Вылучаны спэцыяльныя рамонтныя брыгады. У адказ на пастанову партыі і ўраду, аб рамонце трактароў да веснавой пасеўнай кампаніі, у калгасе абвешчаны масавы паход па збору мэталялому для рамонту інвэнтара. Кожны калгасьнік здаў непатрэбныя яму кавалкі жалеза, утулкі, шыны з колаў і і інш. У выніку першы паход даў КАЛГАСУ ЗВЫШ 200 ПУДОЎ ЖАЛЕЗА.

Справа павышэньня ўраджайнасьці сацыялістычных палёў, таксама заняла належнае месца ў рабоце калгасу. Калгасьнікі ўсю восень зьбіралі ЖЫГАЛЬЛЕ ДЛЯ ПОДСЬЦІЛУ. Зяблівае ворыва скончана своечасова і поўнасьцю, а зараз разгорнута шырокая работа па зборы попелу. Для гэтай справы таксама вылучаны спэцыяльныя брыгады. БРЫГАДЫ АБЫХОДЗЯЦЬ ДВАРЫ КАЛГАСЬНІКАЎ І АДНААСОБНІКАЎ КОЖНУЮ ПЯЦІДЗЁНКУ І ЗЬБІРАЮЦЬ ПОПЕЛ. ВУЧНІ ШКОЛЫ ТАКСАМА САБРАЛІ 4 ТОНЫ ПОПЕЛУ.

Калгасьнікі калгасу «Серп і молат» паставілі перад сабой задачу ў што-б та ні стала ў гэтым годзе дабіцца ўраджаю: зярнёвых культур 9 ЦНТ. З ГА, 3 ЦНТ. ЛЁНАВАЛАКНА З ГА І 120 ЦНТ. БУЛЬБЫ З ГА.

А. КУЛАКОЎСКІ.

Рэгістратары з Смалявіцкага райза

СМАЛЯВІЧЫ. (Наш кар). Тэрміны засыпкі насенных і страхавых фондаў даўно мінулі, а па раёну гэта важнейшая задача ня выканана.

На 10 лютага мы маем наступны малюнак: калгасы па засыпцы насенфондаў выканалі плян па зярнёвых на 94 проц., бульбе 99,73 проц., тэхнічных—78,19 проц., а па страхавых фондах, па калгасах зярнёвыя засыпаны на 58 проц., бульба — 42,14 проц., тэхнічныя—30,52 проц. РайЗа (загадчык РайЗа—ПІШЧЫК) і праўленьні калгасаў спакойна адпачываюць на гэтых «посьпехах» і лічаць, што засыпка насенных і страхавых фондаў пачакае. А кулак выкарыстаў гэту паслабленую пільнасьць і робіць сваю контррэвалюцыйную справу.

Праяўляецца апартуністычная недаацэнка аднаасобнага сэктару. Засыпка страхфонду па аднаасобным сэктары таксама яшчэ далёка нявыкана. Райза ня ведае, як аднаасобны сэктар рыхтуе інвэнтар і коняй да веснавой сяўбы.

Важнейшая дырэктыва ЦК і РК КП(б)Б аб вывазцы ўгнаеньня выконваецца надзвычайна слаба. Плян па вывазцы гною выканаваны ўсяго на 0,83 проц.. Сем сельскіх саветаў (Варашоўскі, Бархманскі, Кляніцкі, Забалоцкі, Слабодзкі Прылапаўскі і Плі...скі) нічога не зрабілі ў гэтай справе. Абсалютна зрываецца збор попелу. Работнікі Райза чакаюць пакуль сельсаветы дашлюць зьвесткі і толькі тым і займаюцца, што ўносяць гэтыя лічбы ў зводку, а правільныя яны ці не,—ня ведаюць.

Рамонт інвентару праходзіць з рук вон дрэнна. У Райза маецца вучот толькі па калгасах. Рамонт плугоў па калгасах выканан на 51 проц., каляёс—на 34,9 проц. і сеялак—на 50 проц., а пра рамонт астатняга інвэнтару—нідзе ніякіх вестак.

Такое становішча стварылася таму, што Райза, партыйныя ячэйкі і сельсаветы, яшчэ не мабілізаваліся на падрыхтоўку да вясны, што за апошні час наглядаецца самаспакой, паслабленьне кіраўніцтва ходам засыпкі насеньня, паслабленьне адпору кулацкім спробам дэзарганізаваць падрыхтоўку да сяўбы.

Арганізацыям раёну трэба памятаць пра важнасьць пастановы ЦК ЦК КП(б)Б аб падрыхтоўцы сяўбы і падцягнуць адстаючыя вучасткі падрыхтоўчых работ.

П. К.

Ход засыпкі насеньня лёну па лёнаводных раёнах БССР

(у проц. на 16-га лютага)

Лёзьненскі раён	90,9 проц
Чавускі	88
Чашніцкі	87
Вушацкі	85,1
Дубровенскі	80,5
Горацкі	71,5
Мсьціслаўскі	71
Сураскі	70,4
Талачынскі	64
Крупскі	61,4
Бялыніцкі	60,9
Бешанковіцкі	57,7
Гарадоцкі	56
Шклоўскі	50,5
Сеньненскі	46,3
Лепельскі	45,4
Дрысенскі	37,2
Сіроцінскі	32
Асьвейскі	31,1
Полацкі	28,7
Расонскі	19,7
Разам па зоне:	60,4

Аб народна-гаспадарчым пляне БССР на 1933 год

Пастанова Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР

Рабочая клясa і працоўныя масы Савецкага Саюзу пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі на чале з правадыром партыі і сусьветнага пралетарыяту т. СТАЛІНЫМ пасьпяхова [illegible] пяцігодку ў 4 гады.

У бязьлітаснай клясавай барацьбе супроць капіталістычных элемэнтаў гораду і вёскі, [illegible]

Поўнасьцю вырашана асноўная задача першай пяцігодкі—стварэньне ўласнай перадавой тэхнічнай базы для сацыялістычнай рэканструкцыі ўсёй народнай гаспадаркі. СССР з краіны аграрнай ператварыўся ў магутную індустрыяльную краіну. Значна ўзмацніліся эканамічная незалежнасьць і абараназдольнасьць Савецкага Саюзу.

Шпаркі рост прамысловасьці і [illegible]

У выніку індустрыялізацыі краіны і сацыялістычнай рэканструкцыі сельскай гаспадаркі значна [illegible]

У той час, калі СССР [illegible]

У выніку першай пяцігодкі ў БССР [illegible]

У вялізарнейшых посьпехах эканамічнага і культурнага будаўніцтва [illegible]

машыны, станкі розных прызначэньняў, будаўнічыя і дарожныя машыны і абсталяваньне, торфмашыны, стандартныя дамы, штучнае валакно, новыя будматар'ялы, створана фактычна новая галіна прамысловасьці—хімічная прамысловасьць. Значна разгорнута лёгкая і харчовая прамысловасьць.

Ужо ў 4-м годзе (1932 г.) першай пяцігодкі аб'ём валавой прамысловай прадукцыі [illegible]

Калгасы сёньня ахапілі на тэрыторыі БССР 8.910 [illegible]

У выніку паляпшэньня [illegible]

Тэмпы выкананьня народнай гаспадаркі БССР [illegible]

Пасьпяхова завершаная першая пяцігодка [illegible]

Рашучае значэньне ў 1933 годзе—першым годзе 2-й пяцігодкі—мае асваеньне новых вытворчасьцяў [illegible] калгасаў і ўздым сельска-гаспадарчай вытворчасьці, рашучае падвышэньне ўраджайнасьці. Першы год 2-й пяцігодкі павінен даць рашучы зрух у выкананьні гэтых баявых задач.

Выходзячы з гэтага Цэнтральны Выканаўчы Камітэт БССР ПАСТАНАЎЛЯЕ:

Пастанова Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР

па дакладах старшыні Савету Народных Камісараў БССР тав. М. М. ГАЛАДЗЕДА і Намесьніка Старшыні Дзяржпляну БССР тав. Я. А. ПЯТРОВІЧА аб народна-гаспадарчым пляне БССР на 1933 год—першы год другой пяцігодкі

Цэнтральны Выканаўчы Камітэт Беларускай ССР заслухаўшы і абгаварыўшы даклады Старшыні Савету Народных Камісараў БССР тав. М. М. ГАЛАДЗЕДА і Намесьніка Старшыні Дзяржпляну БССР тав. Я. А. ПЯТРОВІЧА аб народна-гаспадарчым пляне БССР на 1933 год—першы год другой пяцігодкі ПАСТАНАЎЛЯЕ:

1. Палітыку ўраду БССР прызнаць правільнай.

2. Зацьвердзіць прадстаўлены Саветам Народных Камісараў БССР народна-гаспадарчы плян БССР на 1933 г.—першы год другой пяцігодкі.

Старшыня Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР
А. ЧАРВЯКОЎ.

Сакратар Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР
М. ГНІЛЯКЕВІЧ.

I. Па прамысловасьці

1. Вызначыць аб'ём валавой прадукцыі ўсёй дзяржаўнай і каапэрацыйнай прамысловасьці па БССР на 1933 год у 1.039 міл. руб. у цэнах 1926-27 г. з прыростам супроць 1932 г. на 22 проц. у тым ліку па цяжкай прамысловасьці (група «А»), на 36,8 проц. і лёгкай (група «Б») на 14 проц. Выпрацоўку электраэнэргіі вызначыць у 265 млн. кіловатгадзін (+39,5 проц.).

2. У вытворчай праграме 1933 г. павінна быць зьвернута асаблівая ўвага на поўнае выкананьне плянавых заданьняў па выпуску сельска-гаспадарчых машын, абсталяваньня для мэханізацыі працаёмкіх працэсаў ва ўсіх галінах народнай гаспадаркі, па здабычы торфу і іншых відаў мясцовага апалу, а таксама па выпуску мясцовых будматар'ялаў (цэгла, вапна, фібраліт і інш. новыя будматар'ялы).

3. Устанавіць праграму па выпуску прамысловых тавараў шырокага спажываньня ў 639,6 мільён. руб.

4. Важнейшай задачай народна-гаспадарчага пляну зьяўляецца падвышэньне прадукцыйнасьці працы, у асаблівасьці на падставе асваеньня новых прадпрыемстваў, новага абсталяваньня і лепшага скарыстаньня новай тэхнікі. У адпаведнасьці з гэтым прыняць як мінімальныя заданьні, рост прадукцыйнасьці працы ў 1933 годзе супроць фактычнага ўзроўню ў 1932 годзе,—на 13,5 проц. у тым ліку:

НК Цяжпром	—	15,9 проц.
НК Легпром	—	9,5 проц.
НК Снабжэньня	—	22 проц.
НКЛеспром	—	33,4 проц.

5. Вызначыць зьніжэньне сабекошту ў прамысловай прадукцыі па НК Цяжпрому ў 7,55 проц., НК Лёгпрому 8,0 проц., НК Снабу—2,2 проц., НК Леспрому 1,0 проц.

6. Абавязаць усе наркаматы і гаспадарчыя ўстановы забясьпечыць падвышэньне якасьці прадукцыі, зьніжэньне ўдзельных норм выдаткаваньня апалу—ня менш як на 10 проц., выдаткаваньне электраэнэргіі, зьніжэньне норм выдаткаваньня сыравіны і матар'ялаў, як у вытворчасьці так і на будаўніцтве, у прыватнасьці па мэталі, ня менш як 10 проц., дабіцца большай мабілізацыі ўнутраных рэсурсаў, павесьці жорсткую барацьбу з бракам.

Разам з гэтым зьвярнуць асаблівую ўвагу на правільную расстаноўку рабочай сілы, на лепшае скарыстаньне абсталяваньня.

7. Вызначыць колькасьць рабочых і служачых па ўсёй прамысловасьці ў 124 тыс. чалавек, устанавіць рост зарплаты па ўсёй прамысловасьці ў 6,7 проц. у параўнаньні з практычным узроўнем зарплаты ў 1932 годзе.

8. Зацьвердзіць агульны аб'ём капіталаўкладаньняў у дзяржаўную і каапэрацыйную прамысловасьць рэспубліканскага і мясцовага падпарадкаваньня ў 49,6 млн. руб.

Прыняць да ведама, што капіталаўкладаньні па прамысловасьці саюзнага падпарадкаваньня выражаюцца на 1933 год у 25,5 млн. руб.

9. Вызначыць капіталаўкладаньні па электрыфікацыі ў 14,5 млн. руб. з павялічэньнем устаноўленай магутнасьці электрастанцый з 63,6 тыс. кіловат у 1932 г. да 75,3 тыс. кіловат у 1933 г.

10. Для пашырэньня рабочага снабжэньня вылучыць з агульных капіталаўкладаньняў па прамысловасьці 1085 тыс. руб. і з сродкаў каапэрацыі 1.264 тыс. руб. У зваротныя сродкі для гэтай мэты па рэспубліканскай і мясцовай прамысловасьці 1.300 тыс. руб.

II. Па сельскай гаспадарцы

1. Вызначыць пасеў яравых у 1933 г. у 2.680 тыс. га і азімых арыентовачна 1.360 тыс. га. Устанавіць наступны памер яравой пасеўнай плошчы па гектарах: саўгасы—160 тыс. га, калгасы—1225 тыс. га, і аднаасобнікі—1.295 тыс. га. Пасеўную плошчу ярыны па МТС устанавіць у 642 тыс. га з павялічэньнем колькасьці МТС да вясновага севу да 61 і да канца году—65 адзінак.

2. Устанавіць ураджайнасьць у 1933 г. збожжавых культур 8 цэнт. з га, лёнавалакна 2,4 цэнтн. і бульбы 100 цэнтнэраў. Ухваліць цалкам плянавыя заданьні, вызначаныя Саветам Народных Камісараў БССР, па ўжываньні мясцовых угнаеньняў, устаноўленьні севазваротаў і землеўпарадкаваньні.

3. Вызначыць валавую прадукцыю ў 1933 г. па зярнёвых культурах 2.050,8 тыс. тон, па лёне і каноплі: валакна—74 тыс. тон, і па бульбе 6.219 тыс. тон.

4. Прыняць да ведама, што плянам прадугледжваецца забясьпячэньне сельскай гаспадаркі сродкамі вытворчасьці—трактарамі, сельска-гаспадарчымі машынамі і інвэнтаром на суму ў 16 млн. руб.

5. Давесьці пагалоўе жывёлы ў саўгасах калгасах і калгасных фэрмах:

Па конях	Саўгасы	19	тыс. галоў
	калгасы	370	»
Па буйнай рагатай жывёле	саўгасы	64,3	»
	калгасн. фэрм	310	»
Па сьвіньнях	саўгасы	130	»
	калгасн. фэрм	260	»
Па авечках	калгасы (абагул. статак)	107	»

6. Паставіць асноўнай задачай сацыялістычнай жывёлагадоўлі рашучае падвышэньне якасных паказанікаў: як падвышэньне прадукцыйнасьці і выхаду таварнай прадукцыі, зьніжэньне непамерна высокага адыходу маладняку і наогул страт вытворчасьці, якія зьяўляюцца зараз у паасобных гаспадарках злачынна-вялікімі.

7. Вытварыць у 1933 годзе інтэнсыўную і экстэнсыўную асушку ў саўгасах і калгасах на плошчы 25 тыс. га, зрабіць рэгуляваньне рэк—42 кілёмэтры, пракладку і рамонт магістральных каналаў 39 кілёмэтраў.

8. Зацьвердзіць разьмер капіталаўкладаньняў па сацыялістычным сэктары народнай гаспадаркі рэспубліканскага і мясцовага падпарадкаваньня ў 20.142 тыс. руб.

Прыняць да ведама, што па саўгасах і прадпрыемствах саюзнага падпарадкаваньня плянам вызначаюцца капіталаўкладаньні 26.680 тыс. руб.

III. Па транспарту і сувязі

1. Зацьвердзіць капіталаўкладаньні па дарогах рэспубліканскага і мясцовага значэньня за кошт дзяржаўнага і мясцовага бюджэту ў суме 9,2 млн. руб., абавязаўшы Галоўдартранс і РВК забясьпечыць ў дарожным будаўніцтве побач з пабудоваю і асваеньнем магістральных дарог пабудову і правядзеньне ў парадак пад'езных шляхоў для злучэньня з асноўнымі чыгуначнымі, шошавымі і воднымі магістралямі.

2. Прыняць да ведама, што плянам вызначаюцца капіталаўкладаньні па водным транспарце (апроч флёту) 9,6 млн. руб. па грамадзянскай авіяцыі 1,0 млн. руб. і па сувязі—9,4 млн. руб.

3. Даручыць Упаўнаважанаму НК Сувязі прыняць рашучыя меры да палепшаньня якасьці работы сувязі, асабліва ў раёнах.

IV. Па працы, кадрах і культуры

1. Вызначыць агульную колькасьць рабочых і служачых па ўсёй народнай гаспадарцы, кіраўніцтве і культурным будаўніцтве ў 524,2 тыс. чал.

2. Устанавіць сярэдні рост заработнай платы рабочых і служачых па ўсёй народнай гаспадарцы, кіраўніцтве і культурным будаўніцтве ў 4,7 проц., а агульны фонд заработнай платы ў 690 млн. руб.

3. Паставіць задачай на 1933 год рашучае падвышэньне якасьці навучаньня ў масавай школе і навучальных установах, па падрыхтоўцы кадраў, на падставе пастаноў і дырэктыў ураду Саюза ССР, з упарадкаваньнем сеткі вышэйшых і сярэдніх навучальных устаноў, а таксама і сеткі навукова-дасьледчых устаноў.

V. Па капітальным будаўніцтве і дзяржаўным бюджэце

1. Вызначыць агульны аб'ём капіталаўкладаньняў (апроч ваенведу, АДПУ і НКШЗ па чыгуначным і дарожным будаўніцтве) у аграмаджаны сэктар народнай гаспадаркі ў 242,3 млн. руб.

Зьніжэньне сабекошту чыстага будаўніцтва ўстанавіць ня менш, як на 15 проц. супроць фактычнага кошту яго ў 1932 годзе.

2. Забараніць будаўніцтва звыш зацьверджанага плянам; вінаватых у дапушчэньні няплянавага будаўніцтва альбо ў перавыдаткаваньні сродкаў на будаўніцтва звыш вызначаных лімітаў прыцягваць да суровай адказнасьці.

3. Зацьвердзіць дзяржаўны бюджэт БССР у 239,310 тыс. руб. Абавязаць усе савецкія і гаспадарчыя арганізацыі бязумоўна забясьпечыць жорсткую бюджэтную крэдытную дысцыпліну, як па даходах, так і па расходах, цьвёрдае правядзеньне гаспадарчага разьліку і дагаворнай дысцыпліны паміж гаспадарчымі арганізацыямі.

Плян 1933 году, як плян першага году 2-й пяцігодкі зьяўляецца далейшым разьвіцьцём справы пабудовы сацыялістычнага грамадзтва ў СССР.

Пасьпяховае сацыялістычнае наступленьне няўхільна выклікае ў новых формах абвастрэньне клясавай барацьбы.

Апошні пэрыяд паказаў новую тактыку і новыя формы барацьбы клясавага ворага супроць сацыялістычнага наступленьня.

Пранікаючы ў нашы ўстановы, прадпрыемствы і арганізацыі, зямельныя органы і калгасы, саўгасы, карыстаючыся клясавай сьлепатой і патураньнем з боку асобных кіраўнікоў, сустракаючы падтрыманьне з боку перараджэнцаў, клясавы вораг і яго агентура, спрабуе шкодзіць і зрываць наша сацыялістычнае будаўніцтва. Рэшткі нацдэмаўскіх элемэнтаў,—авангарду гінучых капіталістычных элемэнтаў гораду і вёскі перайшлі да новай палітыкі барацьбы, зачастую прыкрываючыся фальшыва - нацыянальным сьцягам. Гэта асабліва было выяўлена ў ходзе сельска-гаспадарчых загатовак, якія выконваліся з труднасьцямі, ня гледзячы на тое, што плян загатовак у 1932 г. быў значна меншы, чым у 1931 годзе. Гэта таксама знайшло свой яскравы адбітак ў цэлым радзе прарываў у рабоце, як Наркамзему БССР, так і мясцовых зямельных органаў. Гэта тлумачыцца апартуністычным самацёкам у рабоце многіх раённых і цэнтральных арганізацый (РВК, загатоўчых і зямельных органаў), з боку якіх былі праяўлены гнілыя-лібэральныя адносіны да выкананьня дзяржаўных заданьняў (загатовак) і да новых манэўраў клясавага ворага і яго агентуры.

Адначасова неабходна адзначыць недастаткова апэрацыйнае, канкрэтнае кіраўніцтва работай саветаў і зямельных органаў у галіне сельскай гаспадаркі з боку Прэзыдыуму ЦВК і СНК БССР.

Толькі дзякуючы цьвёрдаму і бальшавіцкаму кіраўніцтву Цэнтральнага Камітэту УсеКП(б) на чале з т. СТАЛІНЫМ і ЦК КП(б)Б пад непасрэдным апэрацыйным кіраўніцтвам з боку Сакратара ЦК КП(б)Б тав. ГІКАЛО, дапушчаныя памылкі ў ходзе сельгасзагатовак былі рашуча выпраўлены, быў нанесены рашучы ўдар сабатажу клясавага ворага і яго авангарду рэшткам нацдэмаўшчыны, што забясьпечыла рашучы пералом у выкананьні загатовак па БССР.

Выкананьне пляну 1933 году патрабуе далейшай упартай барацьбы з рэшткамі варожых клясавых элемэнтаў, патрабуе пасіленьня рэвалюцыйнай клясавай пільнасьці, узмацненьня магутнасьці органаў пралетарскай дыктатуры, усямернага ўзмацненьня і палепшаньня апарату, кіраўніцтва, лепшага падбору гаспадарчых і тэхнічных кадраў, ачысткі савецкіх і гаспадарчых устаноў ад клясава-чужых велікадзяржаўных, нацдэмаўскіх, перараджэнскіх і бюракратычных элемэнтаў.

Цэнтральны Выканаўчы Камітэт БССР паказвае «ўсім судовым і карным органам на неабходнасьць няўхільнага правядзеньня ў жыцьцё дырэктыў камуністычнае партыі і ўраду СССР аб узмацненьні і ахове дзяржаўнай і грамадзкай уласнасьці, патрабуе пасіленьня рэвалюцыйнай пільнасьці і заклікае рабочых і калгасьнікаў да рашучай барацьбы з усімі і ўсякімі спробамі агентаў клясавага ворага на заводах, у саўгасах, калгасах і на транспарце псаваць і раскрадваць дзяржаўную і грамадзкую ўласнасьць і тым самым расхістваць асновы новага грамадзкага ладу».

Цэнтральны Выканаўчы Камітэт БССР асабліва падкрэсьлівае неабходнасьць ва ўсёй практычнай рабоце пасіліць барацьбу супроць прымірэнцтва і гнілых лібэральных адносін да канкрэтных носьбітаў, злоўжываньняў, прарываў, недахопаў і памылак. Неабходна сыстэматычна правяраць выкананьне ўстаноўленых гэтай пастановай заданьняў. Устанавіць асабістую адказнасьць за даручаную работу, пакончыць з усялякай слоўнай дэклярацыйнасьцю у рабоце. Рашуча выкараніць бюракратычныя адносіны да патрэб рабочых, калгасьнікаў і працоўных.

Вядучы бязьлітасную барацьбу з рэшткамі капіталістычных клясаў, неабходна асаблівую ўвагу зьвярнуць на барацьбу з тымі рэшткамі нацдэмаўскіх элемэнтаў, якія сваю контррэвалюцыйную дзейнасьць спрабуюць прыкрываць фальшыва-нацыянальным сьцягам. Адначасова неабходна ўзмацніць барацьбу з вялікадзяржаўным шовінізмам.

Цэнтральны Выканаўчы Камітэт БССР патрабуе ад усіх савецкіх органаў (Наркаматаў, РВК, саветаў) і іх кіраўнікоў неадкладнай рашучай перабудовы іх работы ў бок сапраўднага забясьпячэньня канкрэтнасьцю, апэрацыйнасьцю ў вырашэньні задач 1933 году і асабліва ў справе далейшага ўздыму сельскай гаспадаркі і пасьпяховага правядзеньня вясновай сяўбы.

Цэнтральны Выканаўчы Камітэт БССР заклікае рабочую клясу, калгасьнікаў і ўсіх працоўных Савецкай Беларусі яшчэ больш згуртаваць свае рады пад кіраўніцтвам кампартыі і яе ленінскага ЦК наваколл партыі, саветаў і прафсаюзаў на поўнае выкананьне задач сацыялістычнага будаўніцтва 1933 году—першага году другой пяцігодкі.

Старшыня Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР.
А. ЧАРВЯКОЎ.

Сакратар Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР.
М. ГНІЛЯКЕВІЧ.

Чырвонаармейцы—на дапамогу ў падрыхтоўцы да сяўбы.
НА ЗДЫМКУ: Чырвонаармеец т. КАМНЫЧОК у вольны час памагае калгасу рамантаваць інвэнтар.

Разгарнуць малака загатоўкі зараз-жа з самага пачатку кварталу

АСЬВЕЙСКІ раён з самага пачатку кварталу ганебна пляцецца ў хвасьце выкананьня пляну малаказагатовак. За студзень патрэбна было загатовіць 27840 літраў малака, а загатоўлена толькі 4671 літр, або 13,2 проц. месячнага заданьня.

Дзе прычыны гэтага ганебнага прарыву?

Перш за ўсё яны ў зусім дрэннай пастаноўцы арганізацыйнай работы па малаказагатоўках з боку Райспажыўсаюзу і ў зусім недапушчальных і безадказных адносінах з боку многіх сельспажтаварыстваў.

Ня гледзячы на самыя катэгарычныя прапановы бюро РК КП(б)Б і РВК, якія былі дадзены з самага пачатку студзеня, сыстэма спажывецкай каапэрацыі да гэтага часу ня здолела наладзіць баявую работу па малаказагатоўках, ня здолела добра паставіць улік у давядзеньні абавязацельстваў. Так, па КУХАНАЎСКІМ сельсавеце ёсьць факты, калі на адным пункце да 7-8 гаспадарак абавязацельствы зусім не давядзены. Згодна давядзеных абавязацельстваў, бядняцка-серадняцкія гаспадаркі павінны здаць такую-ж колькасьць малака, як і гаспадаркі цьвёрдавікоў.

Не падрыхтаваліся да загатовак і зьлівачныя пункты. Яшчэ і да гэтага часу ня зроблены леднікі для захаваньня прадукцыі ад псаваньня. На многіх пунктах (Задзежанскі сельсавет) недапушчальнае антысанітарнае становішча, пасуда знаходзіцца ў надта брудным выглядзе.

Як і па іншых відах загатовак, кулацтва спрабуе арганізаваць сабатаж малаказагатовак, але яно не атрымлівае належнага адпору. Плян малаказагатовак кулацка-заможнымі гаспадаркамі па Асьвейскім сельспажтаварыстве выкананы на 0 проц. Мала чым лепш і па другіх сельспажтаварыствах.

Дрэнныя справы з выкананьнем малаказагатовак і па аднаасобным сэктары. Чым іншым, як не апартуністычнай і злачыннай бязьдзейнасьцю магчыма тлумачыць той факт, што аднаасобны сэктар СЕНЬКАЎСКАГА сельсавету за студзень здаў дзяржаве толькі 4 літры малака.

Паасобныя сельсаветы, як напр. МАЛАШКАЎСКІ, якія па-бальшавіцку ажыцьцяўляюць гэтыя ўмовы, выканалі свае пляны малаказагатовак.

МАЛАШКАЎСКІ сельсавет зусім правільна аслабаніў ад здачы малака ў студзені тыя гаспадаркі, у якіх каровы яшчэ не ацяліліся, але за тое ён здолеў правільна давесьці абавязацельствы да тых гаспадарак, якія маюць ужо малако. Тут была наладжана правільная супольная работа сельсавету і сельспажтаварыства, чаго трэба адзначыць, няма ў другіх сельсаветах.

У бліжэйшыя дні павінен наступіць рашучы пералом. Усе пералічаныя недахопы павінны быць выпраўлены. Бязьдзейнікаў, герояў самацёку і чарапашых тэмпаў трэба прымусіць працаваць. Злосных зрыўшчыкаў трэба прыцягнуць да суровай адказнасьці.

АДАМАЎ.

Ул. Дуброўскі

Калі арудваў вораг...

I.

[illegible] «грачмень» [illegible]

[illegible] № 2. Напісаўшы на кнігу аб памоле ячменю няіснуючую культуру «грачмень», кулак імкнуўся ўнесьці блытаніну ва ўлік, выкарыстаць гэтую блытаніну ў мэтах раскрадаччыня дзяржаўнага збожжа. Крадучы збожжа на калгасным млыне, кулак разбураў калгас. Вёў барацьбу супроць рабочай клясы.

«Грачмень»—ілюстрацыя новага мэтаду работы клясавага ворага, які «перайшоў ад простай атакі супроць калгасаў да работы ціхай сапай» (Сталін).

«Грачмень»—ілюстрацыя кулацкай работы «ціхай сапай».

***

— Цёмны наш калгас,—гаварылі на сваім сходзе беднякі з калгасу «Дружба» № 2.

— Не калгас, а прытулак для кулакоў, гандляроў, для чорнага варання.

Гісторыя гэтага калгасу ўхабістая. На зямлі былога маёнтку доўгі час арудвала група гандляроў, эксплёатавала беднату.

А калі ў 1930 годзе арганізаваўся калгас, сярод яго членаў аказаўся Рабіновіч Х. Былы гандляр.

І далей, як у казцы. Бабка за дзедку. Дзедка за рэпку... У калгасе—Леў Н. Гандляр. Спэкулянт, Пазбаўленец, які «з капейкі пяцёрку рабіў».

Асабліва лёгкім стаў доступ у калгас для клясава-варожых элемэнтаў [illegible]

[illegible] кі Марціна, прыняў яго ў калгас, прыняў раскулачанага кулака, высланага за межы БССР.

— Вон, свалата!—ня раз крычаў гэты кулацкі агент на беднякоў, на партызана Аўласенку. Конаўка ня любіў партызана, ня любіў асабліва за крытыку.

— Ня дам хлеба! Чаму падаваў заяву? Паклёпнік!

***

Кулакоў ня трэба шукаць далёка ад калгасаў. «Яны сядзяць у самым калгасе і займаюць там пасады кладаўшчыкоў, загадчыкаў гаспадаркай, рахункаводаў, сакратароў і г. д.» (СТАЛІН).

Калгас «Дружба» № 2 дае яркую ілюстрацыю кулацкай «расстаноўкі» сіл. Конаўка ўмеў «падбіраць» людзей. На ўсіх кіруючых пасадах у яго былі свае людзі: кулакі, гандляры...

Пачнем з прозьвішчаў, якія нам ужо вядомы.

У руках Рабіновіча была насьценгазэта «Будаўнік». Конаўка ня любіў крытыкі.

— Сьціхні,—крычаў ён на беднату на паседжаньнях праўленьня, на сходах.

... Насьценгазэта маўчала. Апошні нумар яе вышаў толькі перад Кастрычніцкім сьвятам: «Моў і ў нас як у людзей, не падумайце дрэнна».

Фармальна нібы-та ўсё ў парадку. Але паглядзеце глыбей.

3 га лёну згноена. Кулацкі агент Сьцепаненка забіў калгаснага каня. Кулацкія жонкі і дочкі на работу ня выходзілі. За старшынёй калгасу—растрата калгасных сродкаў і рад іншых крымінальных злачынстваў: прысваеньне калгаснага аўсу, патайны продаж калгаснага сена і г. д.

... Штодзённыя выпіўкі «вярхушкі» калгасу на кватэры Робэрмана..

«Міхалёў Ціт «гаспадарыў» на млыне. Квітанцыйная кніга памольнага збору—суцэльная крымінальшчына. Міхалёў уступіў у калгас пад маскай бедняка. Пры ўступленьні ў калгас ён схаваў малатарню раскулачанага цесьця.

Леў Н.—рахункавод. 6000 руб. крэдыту не вядома куды патрачаны. Няма ўліку грошай ад калгаснага гандлю. Блытаніна, а не бухгальтэрыя.

— Не атрымлівалі мы грэчкі,—хвалюючыся, кажуць калгасьнікі.

А ў кнігах запісана, што кожны калгасьнік атрымаў грэчку.

Каса калгасу была даручана Цырліну,—былому гандляру, пазбаўленцу. На працягу трох месяцаў трымаў Цырлін у сваёй кішэні 7.000 руб. калгасных грошай, не здаваў іх у банк.

У брыгадзірах хадзілі—Гольдбэрг, Рэйліб, Асіпенка Андрэй.

Гольдбэрг—былы кантрабандысты. Ён «даглядаў» жывёлу, краў малако, масла, рэзаў цялят.

А ў хлявох гулялі скразьнякі, навальтам, дзе стаяць авечкі і цяляты.

Былы арандатар Рэйліб шкоднічаў на агародах, гнаіў фасолю, памідоры, турнэпс. Капцы Рэйліб зрабіў так, каб бульбу залівала дажджом.

Асіпенка Андрэй—сын кулака, гандляр, шкоднік.

А ў Райкалгассаюзе — Блюмін, намесьнік старшыні. Блюміну Конаўка вазіў бараноў, бульбу, масла. Скаргі беднякоў-калгасьнікаў траплялі ў рукі Блюміна, брудныя рукі, і руху скаргі, зразумела ня мелі.

Калгас «Дружба» № 2 знаходзіцца ў трох кілёмэтрах ад раённага цэнтру, але доўгі час беспакарана зьдзекваліся з калгасу, з бядняцкай часткі яго кулацкая зграя пад прыкрыцьцём білету кандыдата ў члены партыі Конаўка.

Да калгаснай партячэйкі быў прымацаваны «камуніст» Грышкоў. Ён ня бачыў як кулак дзейнічаў «ціхай сапай», як Конаўка зацыкаў рот беднаце. Грышкоў нічога не бачыў адліву з калгасу беднаты. Ня бачыў ён і таго, што ўлетку прыяжджаў у калгас былы памешчык, які на працягу тыдню шнырэў па калгасе, быў гасьцём у кулакоў.

Памешчык быў вельмі ўсхваляваны калі вартаўнік калгаснага саду, беднак не дазволіў яму сарваць больш аднаго яблыка...

— Адзін... Толькі адзін. Няхай сабе... Паспрабуй.

Беднак пільна вартаваў калгасную маёмасьць.

Конаўка-ж і яго зграя зьдзекваліся з калгаснай маёмасьці.

II.

— Ня будзем касіць!

— Малака не даюць, масла не даюць, а не пад'еўшы, які з цябе касец.

— Ці на гэтым хлебе доўга накосіш...

І Іванчанка тыкаў пры гэтым у нос касцом калгасу імя Сталіна (Патапаўскі с-с) хлеб, які прынёс з дому.

Хлеб быў спэцыяльна выпечаны ў мэтах агітацыі.

— Калгасны,—рэкламаваў Іванчанка. Ён гаварыў гэтым:—«бачыце, што дае нам калгас, бачыце, якая карысьць працаваць у калгасе».

Але хто паверыць Іванчанку, хто паверыць Гарэліку, Карцялёву, што падтрымліваюць Іванчанку. Яны таксама расклалі на пожні «калгасны» хлеб—ня хлеб, а цэглу, крохкую, чорную, як зямля.

Брыдка калгасьнікам слухаць хітрыкі клясавага ворага, кожны бядняк ведае, што Іванчанка, Гарэлік, Карцялёў—кулакі.

Гарэлік—былы канавал, яркі тып вясковага міраеда. Бядняцкія рукі апрацоўвалі яго зямлю, яго машыны зараблялі яму шмат хлеба і грошай.

У Карцелёва было 30 га. Карцелёў жыў чужой працай. Вось чаму ён стоіць не на калгаснай пожні.

Іванчанка... Яго сын быў старшынёй калгасу імя Сталіна.

— Раскраў палову калгасу,—гавораць аб ім бедната.

І зараз спакойна сядзіць у раённым цэнтры—Буда-Кашалёва, а ў кішэні ляжыць кандыдацкая картачка і мандат загадчыка раённай канторы Белплодгародніны.

Калгасьнікі ведаюць, што хлусяць кулакі, што дома яны ядуць добры хлеб. У каго ёсьць вочы той бачыць, што ў Іванчанкі, Гарэліка, Карцялёва —вялізныя «пляны»—буйныя ўласныя гароды.

Іванчанкі, Гарэлікі, Карцялёвы самавольна на калгаснай зямлі засявалі па 2—3 га уласных пасеваў, засявалі свае былыя аднаасобныя палоскі.

— Дайце каня,—штодзённа патрабавалі яны ад праўленьня калгасу.

І гэта ў самыя гарачыя дні, калі кожная працоўная рука дорага, калі кожны конь—на вагу золата.

Што ім да таго, што палова калгаснай бульбы засталося ў зямлі? У такую пару Зобаў Аляксей са сваім цесьцем кулаком на калгасным кані едзе засяваць уласным насеньнем калгасны вучастак. Гэты пасеў ня ўлічваецца загатоўкамі, ён Зобавым карысней калгасных працадзён.

... 375 працадзён у Язэпавай Наталі. Яна—бядначка, кандыдат партыі, мае трох малых дзяцей.

Толькі 30 працадзён у Зобавай Аўдолі. У яе тры га ўласнага пасеву на калгаснай зямлі. Май—кастрычнік месяцы Аўдоля ў калгасе не працуе. Па 2—3 працадні мае яна ў гэтыя месяцы. Май—кастрычнік Аўдоля працуе для сябе, на самавольна - захопленай калгаснай зямлі. Яна схавалася ў калгасе, выкарыстоўвае ў асабістых мэтах ільготы, якія дадзены калгасьнікам.

Кулакі ашукоўвалі дзяржаву, ашуквалі беднату, добра жылі за кошт калгасьнікаў, дзялілі паміж сабой прамтавары. Яны падрывалі працоўную дысцыпліну, разбуралі калгас з сярэдзіны.

III

... Конаўку, як кулацкага агента, перараджэнца, жуліка, які сьвядома засьмечваў калгас клясава-варожымі элемэнтамі, раскрадаў калгасную маёмасьць—з пасады старшыні калгасу зьняць, выключыць з калгасу разам з сям'ёй.

— Хто за гэту пастанову праўленьня?

Лес рук пацьвердзіў рашэньне праўленьня.

Далей ішла чарга і іншых. Кулакі і гандляры выбіты з калгасу «Дружба» № 2. У той-жа вечар сход разглядаў доўгі сьпіс беднякоў і серадкякоў якія падалі заявы аб прыёме іх у калгас

— Прасіць шэфаў, каб вылучылі старшыню калгасу.

— Часова абавязкі старшыні калгасу ўскласьці на партызана тав. Аўласенку—заносіў у кнігу свае рашэньні сход калгасьнікаў.

— Заўтра ўцяпліць хлявы.

— Прыступіць да ачысткі насеньня...

... Нарачны прывёз паведамленьне, што РайКК выключыла Конаўку з кандыдатаў партыі.

***

Кулацкія карэньні шырока разыйшліся ў бакі, складана перапляліся ў калгасе імя Сталіна. Кулакі доўгі час выкарыстоўвалі калгасную шыльду.

Каля тыдню працавала ў калгасе імя Сталіна брыгада шэфаў-чыгуначнікаў.

Цяжка было беднаце выцягваць такія пні, як Іванчанка. Падсякалі па карэньчыку. Цягнулі за вершалінку. Напіралі плячыма. Але пры дапамозе шэфаў, пры дапамозе мясцовых рабочых-чыгуначнікаў калгасьнікі паднялі Іванчанку, паднялі з вялікай цяжкасьцю, але з усім атуросьцем, і выкінулі за борт калгасу, а як выкінулі, стала лягчэй.

Гарэлік паддаўся хутчэй. Над Карцялёвым доўга не пацелі.

— Пасевы, якія кулакі самавольна засеялі на калгаснай зямлі, лічыць калгаснымі пастанавіў сход калгасу.

— Апрацаваць і здаць у тэрмін лён дзяржаве.

Каля 70 жанчын вышла назаўтра на апрацоўку лёну.

Калгас імя Сталіна ніколі ня бачыў яшчэ такой [illegible] апрацоўкі [illegible] мін.

Умацаваць калгасы арганізацыйна, выбіць адтуль шкодніцкія элемэнты, падабраць сапраўды правераныя бальшавіцкія кадры—такія задачы вызначыў правадыр партыі тав. Сталін.

З высокай рэвалюцыйнай пільнасьцю, з бальшавіцкай настойлівасьцю трэба ажыцьцяўляць указаньні тав. Сталіна.

«Калі мы ня кіруем у тых ці іншых калгасах, дык гэта значыць, што імі кіруюць анты-савецкія элемэнты» (Сталін).

Партыйныя, савецкія і шэфскія арганізацыі павінны глыбока зразумець гэтае папярэджаньне правадыра партыі. Цясьней зьвязацца з калгасамі, канкрэтнымі справамі дапамагчы ім, каб кожны калгас зрабіць сапраўды бальшавіцкім—такава задача.

Шэфы калгасу «Дружба» № 2 па пралетарскі адгукнуліся на пастанову калгасьнікаў, на прамову тав. Сталіна «аб рабоце у вёсцы». Новы старшыня калгасу «Дружба» № 2—рабочы Гомельскага чыгуначнага вузла.

Баявы загад партыі:

Ня менш 8 цнт збожжа, 2,4 цнт лёну, 100 цнт бульбы ўраджаю з га

Весь гной пад яравы пасеў. Попел і торф рушыць на сацыялістычныя палі

Угнаеньне асела на станцыі

МСЬЦІСЛАЎЛЬ. У пастанове ЦК КП(б)Б зусім выразна сказана: «Лічыць абсалютна недапушчальным і злачынным, што да гэтага часу мінэральнае ўгнаеньне з чыгуначных станцый ня вывезена... Абавязаць дырэктароў МТС і саўгасаў завезенае да веснавой сельска-гаспадарчай кампаніі мінэральнае ўгнаеньне вывозіць з чыгуначных станцый не пазьней 3-х дзённага тэрміну пасьля яго прыбыцьця».

Паглядзім у якім-жа становішчы знаходзіцца справа з вывазкай угнаеньняў у **Мсьціслаўскім раёне**, як гэтай справай кіруе райза і як выконваюць гэтую пастанову дырэктары МТС, саўгасаў і старшыні калгасаў.

Райза даў заяўку на завоз штучнага ўгнаеньня. Але ён ня ведае, што на станцыі Цёмны лес і Ходасы знаходзіцца 21 вагон угнаеньня яшчэ з мінулага году.

Угнаеньне ляжыць, псуецца. Гэта 6 вагонаў угнаеньня саўгасу «Перамога», з якіх 2 вагоны ляжаць пад адкрытым небам; саўгасу «Чырвоны сьцяг»—6 вагонаў, з якіх таксама 4 вагоны ляжаць пад адкрытым небам; саўгасу «Добрае»—1 вагон, саўгасу «Перамога»—4 вагоны, якія ўсе знаходзяцца пад адкрытым небам, Лютня Бобрыкі—3 вагоны, МТС—1 вагон. Тры вагоны ўгнаеньня саўгасу Лютня Бобрыкі з 1931 году ляжыць на станцыі пад адкрытым небам. Дырэктар саўгасу «Тэльман» зусім адмаўляецца ад выкупленага ім 58 тон фасфарыту, заяўляючы, што яму «нявыгодна яго перавозіць».

Ня лепш справа з **угнаеньнем і ў калгасах.** Так, у калгасе в. Падолтава **з 1930 году ляжыць на складзе не скарыстанае мінэральнае ўгнаеньне, а** вапну скінулі ў пуню, і на ёй зараз стаяць коні.

Такія адносіны да штучнага ўгнаеньня з боку райза, дырэктароў саўгасаў і старшынь калгасаў у далейшым ня могуць быць цярпімы, бо гэта ёсьць ня што іншае, як простае ігнараваньне пастаноў партыі і ўраду і мяжуе са шкодніцтвам.

Неабходна ў 3-х дзённы тэрмін перавезьці гэтае ўгнаеньне са станцыі і райза павінна зараз-жа праверыць свае заяўкі на завоз угнаеньня, давёўшы пляны да кожнага калгасу.

Вінаватыя ў зрыве завозу ўгнаеньня і злачыннага захаваньня яго павінны быць прыцягнуты да суровай адказнасьці.

Г. і К.

Арганізаваць зімнюю вывазку гною

Адным з мерапрыемстваў у галіне падвышэньня ўраджайнасьці зьяўляецца ўгнаеньне глебы гноем.

Гной дае страву расьлінам. Гной паляпшае фізычныя якасьці глебы. Шчыльныя глiністыя глебы робяцца больш пухкімі, лёгкія, пясчаныя—больш зьвязанымі. Пад уплывам гною ў глебе ўзмацняецца дзейнасьць карысных для расьлін мікробаў.

Па зьвестках вопытных устаноў **гной унесены пад азімае, падвышае ў сярэднім ўраджайнасьць у нечарназемнай паласе Саюзу на 66 проц., а ў чарназёмнай на 33 проц.**

Аднак у большасьці выпадкаў гной скарыстоўваецца ў нас зусім дрэнна. Гной многія калгасы вывозяць вельмі позна. Часта ён хаваецца зусім нядбала і большая частка яго прападае бяз усякай карысьці.

Наркамзем БССР вынёс спэцыяльнае рашэньне аб зімовай вывазцы гною і правільным яго захаваньні. Гэтая пастанова павінна пакласьці канец ганебным адносінам да гною.

Каб разгрузіць гарачы вясенні час ад нявытворчых работ, каб мець магчымасьць своечасова вывезьці гной, трэба поўнасьцю скарыстаць зіму для яго вывазкі, прытрымліваючыся пры гэтым наступных правіл.

Гной у полі павінен складацца ў вялікія кучы і добра ўшчыльняцца. (велічыня кучы 30 тон).

Шырыня кучы не павінна быць менш 4 мэтраў, а вышыня 2-х мэтраў ва ўшчыльненым стане. Даўжыня кучы залежыць ад колькасьці гною, што ідзе на ўгнаеньне аднаго га.

Кучы павінны быць раўнамерна разьмеркаваны па полі, каб не затрачваць лішняй рабочай сілы пры вясеньняй развозцы гною.

Намечаная ў полі пляцоўка для кучы гною, перш за ўсё **ачышчаецца ад сьнегу і ўсьцілаецца торфам, або сечкай, сухім лістам, апілкамі і г. д. таўшчынёй у 20-30 см. Гэта робіцца для таго, каб жыжка, якая выдзяляецца з гною ўбіралася падсьцілам.**

Прыгатаваная пляцоўка запаўняецца гноем паступова асобнымі паловамі шырынёй ня менш 2 мэтраў і шчыльна ўтрамбоўваецца пакуль не дасягне вышыні 2 мэтраў.

Першая паласа ўкладваецца да аднаго краю ўпоперак пляцоўкі. За тым, шчыльна да першай паласы ўкладваецца другая, трэцяя і г. д., пакуль ня будзе запоўнена ўся куча на поўную вышыню. Сьценкі кучы робяцца вэрты кальнымі, а верх крыху акругленым. Каб унікнуць прамярзаньня трэба ўкладаць гной ня тонкімі слаямі і таксама не расьцягваць укладку аднэй кучы больш чым на 1-2 дні.

У калгасах з неабагуленым стадам, а таксама ў тых з іх, дзе гной хаваецца ў хлявох, пад нагамі жывёлы, яго трэба вывозіць у поле **не менш двух разоў у месяц у залежнасьці ад накапленьня.**

Вывозіць гной трэба адначасова з усіх двароў калгасьнікаў у папярэдне ўстаноўленыя тэрміны па выпрацаваных праўленьнем калгасу нарадах.

У першую чаргу гной вывозіцца на занятыя і раньнія чыстыя папары, пад каноплі, бульбу, гародніну, кармовыя караняплоды і сіласныя культуры.

Як толькі прасохне зямля гной з вялікіх куч раўнамерна развозіцца і раскідаецца на папярэдне разьмечанае поле і зараз-жа заворваецца.

Калі кучы гною застаюцца ў полі **да восені, то іх трэба прыкрываць зьверху слоем зямлі таўшчынёю ў 15-20 см.**

На цяжкіх глебах гной заворваецца на глыбіню 8-10 см., а на лёгкіх на 12-14 см.

Нармальнай дозай гною для лёгкіх глебаў лічыцца 18 тон на гектар, а для цяжкіх 30-36 тон.

Пад гародніну і тэхнічныя культуры гэта норма павялічваецца да 60 тон.

Але мала своечасова вывезьці гной у поле. Трэба прыняць захады да правільнага хаваньня яго **на скотным двары.**

Трэба памятаць, што **ад нядбайнага хаваньня гной траціць каля 50 проц.** сваёй каштоўнасьці. Для захаваньня гною трэба правесьці наступныя мерапрыемствы.

Акуратна слаць падсьцiл. На падсьцiл могуць ісьці салома, мох, торф, чарот, лісьцё, апілкі і да т. п. Самым лепшым падсьцiлам лічыцца торф. Ён добра ўбірае жыжку, даючы ў той-жа час чыстае і сухое стойла, для скаціны. Салому лепш за ўсё рэзаць (20-30 см.) і тады пускаць на падсьцiл. Падсьцiл трэба класьці ў такой колькасьці, каб ён мог увабраць усю жыжку.

Нельга дапусьціць каб гной доўгі час валяўся каля скотнага двара **ў не вялікіх кучах.** Трэба наогул прыняць за правіла, каб гной заўсёды ляжаў у шчыльным выглядзе і меў, як можна меншае датыканьне з паветрам. Практыка Ўсесаюзнага інстытуту ўгнаеньняў паказала, што **правільна прыгатаваны (шчыльным спосабам) гной дае ў сярэднім 5 цнт. прыбаўкі збожжа на гектар супроць гною, што хаваўся ў пухкім выглядзе.** Для лепшага захаваньня гною ад страт рабіце правільныя гноя-хавальні.

Трэба памятаць, што ад нядбалага хаваньня гною і ад несваячасовай вывазкі яго, наша краіна штогод траціць дзесяткі мільёнаў цэнтнераў ураджаю.

П—я.

Торф, як угнаеньне ў льнаводных гаспадарках

Ураджайнасьць лёну і другіх сельска-гаспадарчых культур у вельмі значнай ступені залежыць ад заправы глебы ўгнаеньнем.

У льнаводных гаспадарках (саўгасы і калгасы) важнейшай культурай у севазвароце зьяўляецца лён. Сыстэму ўгнаеньня ў гэтых гаспадарках трэба будаваць так, [illegible]

[illegible]

АГРАТЭХНІКУ—У МАСЫ КАЛГАСЬНІКАЎ.

НА ЗДЫМКУ: Агроном растлумачвае калгасьнікам аб грыбных хваробах хлебных культур.

[illegible] што ён становіцца адабецца на ўраджаі ня толькі папярэдніх культур, але і на галоўнай культуры—лёне.

Севазвароты лёна-жывёлагадоўчых гаспадарак маюць у сваім складзе канюшыну. Устаноўлена, што **канюшына—адзін з лепшых папярэднікаў для лёну.** І чым лепшая бывае канюшына, тым лепшы пасьля яе лён, пры чым канюшына бывае дрэнная не на запраўленых глебах. Калі пад пакроў- [illegible]

Трэба памятаць, што, угнойваючы поле торфам, мы значна палепшаем яго і спрыяем атрыманьню высокіх ураджаяў па ім цэлага раду расьлін, ідучых адна за другою.

Адсюль, задача кожнага саўгасу і калгасу, асабліва зараз у час падрыхтоўкі да сяўбы, уключыць у вытворчыя пляны і рэалізаваць усе мерапрыемствы па тарфаваньні глебы.

Башковіч.

За поўнае скарыстаньне ўсіх угнаеньняў

Мінэральныя ўгнаеньні, гной, кампост, торф, попел і вапна ва ўмовах БССР зьяўляюцца адным з надзвычайна эфэктыўных і хутка дзеючых фактараў на павышэньне ўраджайнасьці. Высокая ўраджайнасьць сельска-гаспадарчых культур у заходня-эўрапэйскіх дзяржавах была атрымана ня менш як на 25 проц. за лік скарыстаньня ўсіх відаў угнаеньняў.

Практыка і шматлікія вопытныя даныя БССР паказваюць, што тая самая фасфарытная мука, якая яшчэ і ў сучасны момант ня рэдка скарыстоўваецца ў калгасах з яўным нежаданьнем, павышае ўраджай жыта ў першы год да 25 проц., а вапна, якая шмат у якіх калгасаў проста ігнаруецца, павышае ўраджай жыта з падсевам канюшыны да 15 проц. і таксама дае прыбаўку канюшыны 1-га году карыстаньня ў сярэднім да 15 проц., канюшыны 2-га году—да 20 проц. і вышэй. Вапнаваньне пад авёс і ячмень на суглінках і супесках пры дозах каля 18 цнт. вапны дае прыбаўку ў сярэднім (за 8 год) 20-25 проц. зерня і 20 проц. саломы. Пры ўнясеньні вапны неабходна ведаць кіслотнасьць глебы (нармальна лічыцца 5,5-6,5 НР) і пад якія культуры неабходна ўносіць. Нельга непасрэдна, тым больш у поўнай норме ад 1 да 8 тон на га ўносіць пад лён, бульбу, лубін, сэрадэлю. Наогул уносіць вапну ў глебу неабходна ўмела. Ва ўмовах БССР, дзе ёсьць шмат цяжкіх, нізкіх, з наяўнасьцю рэзкага адхіленьня ад нармальнай кіслотнасьці глеб, дзе глебы ў большасьці вы падкаў ня маюць нармальнай структуры—роля вапны асабліва вялікая.

Унясеньне вапны ў патрэбнай дозе і ў патрэбным месцы паляпшае ня толькі структуру глебы, але і стварае нармальныя ўмовы для біялёгічных, фізычных і хімічных працэсаў, якія ў ёй адбываюцца. У гэтым галоўная і асноўная карысьць ад ўнясеньня вапны ў глебу.

Наяўнасьць у БССР вялізарных залежаў вапны лішні раз гаворыць аб тым, што няўменьне і тым больш нежаданьне скарыстаць увесну 1933 году ўсе крыніцы вапны на ўгнаеньне—зьявішча надзвычайна шкоднае, якое вядзе да падрыву павышэньня ўраджаю. Таксама неабходна адзначыць такое добрае ўгнаеньне, як, напрыклад, попел. Па БССР штогод сотні мільёнаў цэнтнераў попелу заліваецца дажджамі, разносіцца ветрам. А вопыты паказваюць, што ўнясеньне попелу ў колькасьці каля 15 цнт. на га ў сярэднім пад розныя культуры дае павышэньне ўраджаю больш як на 20 проц. Улічваючы важнасьць скарыстаньня вапны і попелу для павышэньня ўраджайнасьці сьнежаньскі пленум ЦК партыі прапануе «вызначыць збор попелу да веснавой сяўбы ў 20 тыс. тон, вапнаваньне плошчы ў 10 тыс. га. Усямерна скарыстаць на ўгнаеньне водкіды прамысловасьці і нячыстоты гораду».

Увесь торф, які ў даным калгасе зараз-жа можа пайсьці на падсьцiл жывёле, неабходна прапусьціць праз хлеў, а потым скарыстаць разам з гноем на ўгнаеньне. З мэтай максымальнага скарыстаньня торфу на ўгнаеньне пленум ЦК партыі даручыў СНК «прадугледзець у 1933 г. пабудову адпаведнай колькасьці заводаў па вырабе тарфянога падсьцiлу».

Найбольш рацыянальна неабходна скарыстаць наяўны ў калгасах гной. Найбольшы эфэкт **у першы год, паводле досьледаў, ён дае на жыце: на** пяскох—110 проц., на супесках—70 пр. і на суглінках—30 проц.

Яшчэ большы прырост ураджайнасьці ад унясеньня поўнай нормы гною (36 тон) **дае бульба.** Досьледы паказваюць, што ўраджай бульбы павялічваецца **на пяскох да 270 проц.,** а на супесках—50—40 проц. і на суглінках **каля 50 проц.** Пры недахопе ў калгасах гною, апошні магчыма з посьпехам замяніць на палову торфам, а там, дзе няма торфу да паловы нормы гною (18 тон) **дадаюць 2-3 цнт.** супэрфасфату.

На кіслых глебах карысна да паловы нормы гною дадаваць вапну. Гной дзейнічае на ўраджай культур 3-4 гады пасьля яго ўнясеньня. На глебах цяжкіх, гліністых, гной перапрае больш павольна і таму яго можна ўносіць у вялікай колькасьці. У лёгкія глебы ўносіцца яго менш—каля 15-20 тон. Непасрэдна пад лён гной ня ўносіцца, а ўносяць пад яго папярэднікі. У кожнай гаспадарцы зьбіраюцца ўсякія водкіды: **рознае сьмецьце, гразь і гной з дарог, памыі, мыльная вада, пустазельле і г. д.** З усіх гэтых водкідаў магчыма прыгатаваць **кампост.** Кампостную кучу трэба закладаць дзе-небудзь за будынкамі, на ўзвышаным месцы, каб яе не затапляла дажджавая ці ўвесну сьнегавая вада. Шырыня кучы бывае 3-4 мэтры і вышыня 1-2 мэтры. Праз 2-3 тыдні кампостная куча паліваецца вадой ці гнойнай жыжай і праз 2-3 месяцы пералапачваецца. У кампостную кучу можа дадаваць вапну, торф. Уносяць кампост у глебу прыкладна таксама як і добра перапрэўшы гной.

Пры зімовай вывазцы гной раўнамерна развозіцца па полі і шчыльна складаецца ў кучу ня менш 4 мтр. шырыні і 2 мтр. вышыні. Даўжыня кучы будзе залежаць ад патрэбнай колькасьці гною на данай плошчы. Прыкладна адна куча на га. Для таго каб заложыць поўнасьцю і адразу кучу—гной вывозяць у зімовы час у вялікай колькасьці адразу.

Пры веснавой вывазцы гной адразу-ж раскідаецца па полі і заворваецца зараз-жа. Пад караняплоды: турнэпс, моркву, бручку гной уносіцца ў поўнай норме (36 тон на га). Калі-ж на адзін га караняплодаў уносіцца 60 кгр. азоту і 60 кгр. калія і фосфарнай кіслаты, дык норму гною можна зьменшыць у 2 разы. Пад збожжавыя культуры нармальнай дозай у сярэднім лічыцца 18 тон, на цяжкіх глебах уносіцца да 30 тон на га і ўносяць праз 3-4 гады.

Мінэральныя ўгнаеньні—**супэрфасфат**—магчыма ўносіць пад усе культуры і асабліва ён зьяўляецца добрым угнаеньнем пад лён і бульбу, прычым уносіцца незадоўга перад сяўбой (10-15 дзён). Пад канюшыну і травы ўносіцца рана ўвесну, як толькі сойдзе сьнег. Пры ручным унясеньні супэрфасфат перамешваецца з зямлёй, пасьля ўнясеньня забараноўваецца. Супэрфасфат дзейнічае лепш пры сумесным унясеньні з іншым угнаеньнем.

Тамасшлак добра дзейнічае на глебах кіслых, бедных вапнай, і лёгкіх глебах. Ужываецца пад усе культуры. Уносіць можна перад пасевам, **а таксама** пад зябліва, засыпаецца бараной ці плугам.

Фасфарытная мука ўносіцца пад жыта пры першым ворыве ці пры дваеньні папару ад 6 да 9 цнт. на га, пад бульбу ўносіцца сумесна з сульфатамоніем. Пад лён уносіцца з восені, пры ворыве на зяб, таксама і пад бульбу (па часе). Неабходна, каб фасфарытная мука была ўнесена пад любую культуру ня менш як за 15 дзён да сяўбы. Лепш усяго фасфарытную муку ўносіць пасьля ворыва і забараноўваць. Звычайнай нормай лічыцца 90-100 кгр. фасфарытнай кіслаты на га.

Азоцістыя ўгнаеньні—сульфат-амоній, салетра, цыанаміт-кальцый уносяцца пад яравы пасеў увесну, пад азімыя—пры перадпасеўнай апрацоўцы глебы. Цыанаміт-кальцый цяжка растворны, таму трэба ўносіць яго не пазьней як за 15 дзён да сяўбы.

Калійныя ўгнаеньні—сільвініт, попел, сярчана-кіслы калі асабліва добра дзейнічаюць пры ўнясеньні пад прадзільныя культуры, і сярчана-кіслы калі пад тутун і дрэвы садоў.

Лубінізацыя. Лубінавыя ўгнаеньні ва ўмовах БССР робяць моцны ўплыў на павышэньне ўраджайнасьці **азімага жыта.** У радзе выпадкаў лубін па сіле дзейнасьці ня ўступае эфэктыўнасьці **поўнай норме гною.** Лепшымі глебамі па сіле дзейнасьці лубінавага ўгнаеньня будуць пяскі, супескі і суглінкі. Можна лічыць, што па сярэдніх даных за 7 год лубінавыя ўгнаеньні ў першы год дзейнасьці даюць прыбаўку жыта на 50-100-120 проц., на супясчаных—40-50 проц.

Пленум ЦК партыі указвае: **«надаючы выключнае значэньне лубінізацыі, як сродку павышэньня ўраджайнасьці і пашырэньня кармовай базы,—абавязаць Наркамзем, Трактарацэнтр, РК КП(б)Б і РВК цалкам мабілізаваць наяўныя рэсурсы насеньня лубіну з тым, каб у 1933 г. пасеўную плошчу лубіну давесьці ня менш як да 40 тыс. га, з іх 30 тыс. га абавязкова для насеньня».**

Толькі пры ўліку якасьці глебы, характары ўгнаеньня і пад якую культуру і пасьля якіх культур даныя ўгнаеньні ўносяцца магчыма сапраўды скарыстаць угнаеньне ў гаспадарцы ў патрэбным месцы, у патрэбнай дозе і ў патрэбных формах.

Толькі ва ўмовах канкрэтных абставін кожнага калгасу і саўгасу магчыма сапраўды ўказаць рацыянальныя нормы і формы ўнясеньня ўгнаеньня. **Сама сыстэма ўгнаеньня павінна вызначацца распрацаваным для дэнага калгасу севазваротам.** Бяз правільнага севазвароту нельга з максымальнай карысьцю скарыстаць у гаспадарцы ўсе наяўныя рэсурсы ўгнаеньняў.

Чэкмераў.

Рамонт с.-г. інвэнтару ў саўгасе «Зоркі».

Выканаць заказ у тэрмін

(Ад нашага спэцкора)

Завод «Чырвоны мэталіст» у Віцебску атрымаў загад Белмэталяаб'яднаньня аб прыстасаваньні часткі заводу пад выпуск запасных частак да прычэпнага інвэнтара. Для гэтай мэты Віцебскай кантораў Белсельгасснабу было даручана заключыць умову з «Чырвоным мэталістам» на выраб гэтых частак і яны з гэтым не марудзілі. 25 студзеня яна была падпісана, згодна якой завод павінен вырабіць на 6 тыс. руб. запасных частак.

Завод ня меў мадэляй, а Белсельгасснабзбыт, які павінен быў даставіць гэтыя мадэлі, да гэтага часу іх не даставіў. Ён абмежаваўся толькі тым, што паслаў у Аршанскае аддзяленьне Белсельгасснабзбыту адносіну аб дасылцы гэтых частак.

Згодна ўмовы гэты заказ павінен быў быць выкананы ў першым квартале, але-ж у дагаворы ёсьць маленькі пункцік:

«Умова ўваходзіць у моц тады, калі заводам ад заказчыка будуць атрыманы мадэлі».

Вось чаму завод пакуль што нічога не зрабіў. Намесьнік старшыні Віцебскай канторы Сельгаснабзбыту **Туромша,** так і ня ведае калі з Воршы надумаюцца выслаць гэтыя мадэлі.

Зразумела, калі і надалей работнікі Сельгасснабзбыту будуць прытрымлівацца такіх тэмпаў, дык справа з месца ня рушыцца.

Для пасьпяховага выкананьня гэтага важнейшага для пасеўнай кампаніі заказу патрэбна ўмяшаньне мясцовых органаў РСІ, бо загадчык пляновага аддзелу «Чырвонага мэталіста» тав. **Сяргеенка** заяўляе: «калі-б цяпер былі мадэлі, завод бязумоўна выканаў-бы заказ сваячасова». А заказ павінен быць выкананы бязумоўна і ў тэрмін.

Правільны севазварот—калгасам

Партыя і ўрад надаюць вялікае значэньне справе ўвядзеньня правільных севазваротаў у калгасах, як аднаму з асноўных сродкаў у павышэньні ўраджайнасьці калгасных і саўгасных палёў. На працягу 1933 г. правільныя севазвароты павінны быць уведзены ва ўсіх калгасах і саўгасах.

Навукова-дасьледчым калгасным інстытутам распрацаваны схэмы тыповых севазваротаў для асноўных вытворчых тыпаў калгасаў БССР у разрэзе спэцыялізаваных зон. Гэтыя схэмы ўжо ўхвалены НКЗемам. Зараз зьяўляецца самая складаная і адказная работа па ўстанаўленьні севазваротаў у кожным калгасе і разьбіўка палёў.

У даным артыкуле мы застановімся на асноўных прынцыпах і асаблівасьцях ўвядзеньня севазвароту **ў калгасах жывёлагадоўча-бульбяной зоны.**

Асноўнымі вытворчымі тыпамі калгасаў у гэтай зоне будуць: сьвінагадоўча-малочны тып; малочна-бульбяны; лёна-малочны; лубінава-насенны; малочна-гародны і малочна-канапляводны. Да ўсіх уводзімых севазваротаў, ставіцца патрабаваньне: захаваць, а ў радзе калгасаў забясьпечыць рост пасеваў зярнёвых культур, маючы асноўнай задачай выкананьне народна-гаспадарчага пляну па пасеўных плошчах; забясьпечыць неабходныя ўмовы павышэньня ўраджайнасьці ўсіх бяз выключэньня культур і ў асаблівасьці асноўнай для данай зоны—групы зярнёвых культур і бульбы.

Асноўныя паказьнікі для ацэнкі правільнасьці выбранага севазвароту—наступныя: 1) выкананьне абавязкаў па здачы (продажу) дзяржаве прадукцыі; 2) забясьпечаньне гаспадаркі насеньнем; 3) забясьпечаньне працоўных гораду прадуктамі спажываньня; 4) забясьпечаньне жывёлагадоўлі калгасу (аграмаджанай і неаграмаджанай) кармамі ў патрэбнай колькасьці; 5) павялічэньне колькасьці сельска-гаспадарчых прадуктаў для разгортваньня (пасьля выкананьня пляну здачы дзяржаве) калгаснага гандлю і 6) найбольш рацыянальнае выкарыстаньне рабочай і цяглавай сілы.

Прапрацоўваючы схэмы тыповых севазваротаў для калгасаў на канкрэтных прыкладах для сьвінагадоўча-малочных і малочна-бульбяных калгасаў, атрымалася неабходная прапорцыя культур: зярнёвых—70-75 проц., абсыпных—15-20 проц. і траў—3-6 проц. Гэтыя суадносіны культур дазволілі нам запраэктаваць тыповыя схэмы севазваротаў, прымаючы пад увагу разнастайнасьць глеб, ступень забясьпечанасьці сенажацямі і інш. Такім чынам для аднаго і таго-ж вытворчага тыпу калгасу распрацавана некалькі тыповых схэм севазваротаў.

Для сьвінагадоўча-малочных тыпаў калгасаў усім вышэй адзначаным запатрабаваньням адпавядаюць наступныя схэмы севазваротаў: Схэма № 1—сыстэма 2-х севазваротаў з чаргаваньнем культур у палявым севазвароце (прыкладна на 90 проц. плошчы) 1—папар чысты і лубінавы; 2—азімае з падсевам сэрадэлі; 3—абсыпныя, лён, бабовыя на зерне; 4—ячмень і азімае жыта; 5—авёс і грэчка. У прыфэрмавым севазвароце (прыкладна на 10 пр. плошчы), які прызначаецца для забясьпечаньня сьвіней зялёным кормам, уводзіцца наступнае чаргаваньне культур: 1—азімыя, 2—абсыпныя (караняплоды, кармовая капуста, рапс) і травы; 3—яравая пшаніца або ячмень; 4—аднагадовыя травы.

У схэме № 2 ёсьць наступнае чаргаваньне культур: 1—папар чысты і лубінавы; 2—азімыя з падсевам сэрадэлі; 3—абсыпныя, бабовыя на сена і зерне; 5—пшаніца, ячмень і азімае жыта; 5—авёс і грэчка. У паданых схэмах зярнёвых 79-81 проц., у тым ліку азімых 40,8 проц., абсыпных 16-17 проц. і траў 2.5—4 проц.

У схэме № 3 будзе наступнае чаргаваньне культур: 1—папар чысты і лубінавы; 2—азімыя; 3—прапашныя; 4—ячмень і яравая пшаніца з падсевам канюшыны на палову поля; 5—канюшына першага году і азімыя; 6—канюшына 2-га году, раньняя бульба і бабовыя на зерне; 7—азімыя і 8—яравыя. У гэтай схэме севазвароту зярнёвых 68,3 проц., у тым ліку азімых 35,6 проц.; прапашных—17,4 проц. і травы—14,3 проц.

Спынімся на асаблівасьцях гэтых севазваротаў. Першае гэта тое, што севазвароты не зьмяншаюць, а наадварот некалькі павялічваюць пасеўную плошчу пад зярнёвымі культурамі (79-81 проц.). Па-другое, у севазваротах мы маем даволі высокі процант асноўнай зярнёвай культуры азімага жыта і пшаніцы (40,8 проц.), што зьяўляецца бязумоўна плюсам уводзімых севазваротаў. Азімыя ва ўмовах БССР найбольш устойлівыя ў адносінах ураджайнасьці, і таму праз іх ёсьць больш гарантыі дасягнуць высокіх ураджаеў. Па-трэцяе, праводзімы пасеў азімых увосень і больш раньняя ўборка азімага жыта дазваляе калгасам зьменшыць напружанасьць працы ў веснавы і летні пэрыяды. А гэтая справа пры напружанасьці цяглавай сілы ў калгасах будзе мець даволі вялікае значэньне.

З папярэднікамі зярнёвых культур у паданых схэмах севазваротаў справа абстаіць даволі добра. Пры наяўнасьці высокага проценту асноўнай зярнёвай культуры—азімых, магчыма было чакаць цяжкасьцяй з папярэднікамі для іх. Ва ўсіх схэмах пераважная частка азімых ідзе па чыстых лубінавых і па занятых папарах, якія зьяўляюцца самым лепшым месцам для пасеваў азімых. Асноўнымі расьлінамі папару—будуць бабовыя на сена і зерне, ячмень, раньняя бульба, сіласныя культуры і часткова лён. Як вядома, да расьлін папару для занятця кліну прад'яўляюцца запатрабаваньні, каб яны падрыхтоўвалі здавальняючую структуру глебы да часу пасеву азімых, пакідалі дастатковы запас вільгаці і спажыўных матэрый, а таксама і аслабанялі даволі рана месца для пасеву азімых. Усім гэтым запатрабаваньням адпавядаюць вышэй пералічаныя папярэднікі. Паводле даных дасьледчых устаноў, усе гэтыя занятыя папары—бульбяны, віка-аўсяны, канюшынавы, вікавы на зерне, зьяўляюцца добрымі папярэднікамі для пасеву азімых культур. Бульба, травы і сіласныя культуры для свайго росту патрабуюць самі адпаведнай арганічнай запраўкі глебы, а канюшына за два гады пасьпее накапіць дастатковы запас азоту для пасьледуючага ўраджаю культур. Такім чынам вядучая культура—азімая і тут будзе зьмяшчацца па найлепшых папярэдніках.

Другая, даволі важная група культур у севазвароце — абсыпныя, ідуць у схэмах севаабаротаў па азімых з адпаведнай запраўкай глебы гноем.

Ачыстка ад пустазельля ў паданых схэмах севазваротаў забясьпечваецца пропускам палёў праз папар—чысты і лубінавы, праз пасеў абсыпных і бабовых на сена і зерне. Барацьба з засьмечанасьцю калгасных палёў будзе, зразумела, дасягацца і шляхам адпаведнага палепшаньня апрацоўкі глебы, своечасовым пасевам і належным доглядам за расьлінамі.

Устанаўленьнем правільнага чаргаваньня культур у севазвароце і прадстаўленьнем лепшага месца асноўнай вядучай культуры — азімым, гэтым яшчэ не вырашаецца пытаньне ўзьняцця ўраджайнасьці. Пры ўвядзеньні севазвароту ў кожным канкрэтным выпадку неабходна ўстанавіць сыстэму ўгнаеньня і ўвесь комплекс агратэхнікі, якія на фоне правільнага севазвароту дадуць магчымасьць вырашыць пытаньне аб аднаўленьні і аб павышэньні ўрадлівасьці глебы. Для ўмоў БССР гной мае надзвычайна вялікае значэньне, як асноўная крыніца папаўненьня неабходных расьлінам спажыўных матэрый. Гэта прымушае калгасы ўжо з гэтага году пачаць правільнае і поўнае выкарыстаньне наяўных запасаў гною, і тым самым зрабіць пералом у рашучым павялічэньні выкарыстаньня торфу на ўгнаеньне.

Другой даволі важнай крыніцай папаўненьня глебы спажыўнымі матэрыямі зьяўляецца лубін. Роля лубіну, як сідэральнай культуры для БССР мае надзвычайна вялікае значэньне. Вось чаму ва ўсіх тыповых схэмах севазваротаў у папары як правіла адводзе на значнае месца пасеву лубіну на зялёнае ўгнаеньне. У зьвязку з гэтым калгасам для забясьпечаньня сваіх гаспадарак насенным матар'ялам патрэбна заняць 2-3 проц. пад пасевы лубіну на зерне. З прычыны таго, што лубін на насеньне ў паўночнай зоне БССР не высьпявае, запраектавана на другую пяцігодку пэўная плошча пад пасевам насеннага таварнага лубіну. Для гэтай мэты ў цэнтральнай і паўднёвай частцы БССР вылучаюцца спэцыяльныя лубінанасеннаводныя гаспадаркі, у абавязак якіх уваходзіць задача выводзіць для дзяржавы насенны лубін.

З увядзеньнем правільных севазваротаў у калгасах неабходна рашуча ўзяцца за палепшаньне якасьці апрацоўкі глебы, чаму спрые ўжо самы факт увядзеньня севазваротаў. Правільная апрацоўка, належнае ўгнаеньне глебы, своечасовая сяўба чыстагатунковым і адсартаваным насеньнем і, нарэшце, адпаведны догляд за пасевам—вось тыя ў асноўным мерапрыемствы, пры выкананьні якіх магчыма дабіцца высокіх і ўстойлівых ураджаеў.

Адносна ўвядзеньня севазвароту неабходна адзначыць, што наяўнасьць распрацаваных тыповых схэм не дае нікому права ўводзіць севазвароты ў калгасах мэханічна. Тыповая схэма ёсьць толькі намётка, якая паказвае калгасу шлях для выкананьня народна-гаспадарчага пляну. Прапануемы калгасу тыповы севазварот павінен быць уважліва абмеркаваны на вытворчай нарадзе калгасу, а таксама і ва ўсіх брыгадах. Застанаўляючыся на той ці іншай тыповай схэме севазвароту, калгасьнікі разам з аграномам павінны яго ўдакладніць у адпаведнасьці з вытворчым заданьнем, прымаючы пад увагу эканамічныя і прыродныя ўмовы данага калгасу.

Пры ўвядзеньні севазвароту ў калгасе павінна быць зьвернута асаблівая ўвага на вырашэньне пытаньня пашы. Травам ва ўвадзімых севазваротах адводзіцца вельмі нязначнае месца (2-6 проц.). Таму летняе ўтрыманьне жывёлы і забясьпечаньне яе грубымі кармамі ў стойлавы пэрыяд ў асноўным ускладаецца на натуральныя сенажаці і выганы. Каб выканаць гэтыя задачы за сенажацямі і выганамі патрэбна будзе наладзіць належны догляд, пэрыядычна ўгнойваць іх, павесьці правільнае выкарыстаньне і на огул ажыцьцявіць у адносінах да іх так званы аграмінімум. Толькі такім шляхам мы даб'емся таго, што сенажаці і выганы забясьпечаць жывёлу пашай і сенам, а на палёх замест траў з карысьцю будуць засявацца больш каштоўныя збожжавыя культуры.

У сьвінагадоўча-малочных калгасах, побач з паляпшэньнем сенажацяй і выганаў, неабходна арганізоўваць і штучныя выганы для сьвіней, каб забясьпечыць іх зялёнымі кармамі. Для гэтай мэты ў севазваротах сьвінагадоўча-малочных калгасаў трэба разам з палявым, як правіла, угодзіць і так званы прыфэрмавы севазварот, прыклад якога нам паданы ўжо вышэй. Пры вызначэньні разьмераў гэтага севазвароту трэба выходзіць з арыентавальных разьлікаў, што на кожную сьвінаматку патрэбна будзе каля аднаго гектара пасеваў усіх культур севазвароту пашы, пры ўмове звароту пашы на тое-ж месца, не раней, як праз год. У многіх выпадках, пашу для сьвіней (зялёны канвэер) магчыма і больш мэтазгодна арганізоўваць шляхам уклінення яго ў палявы севазварот.

Л. М. Агееў.

На канфэрэнцыі па разбраеньні ў Жэневе

ПРАМОВА т. ЛІТВІНАВА

ЖЭНЭВА. 16-II. Учора на паседжаньні палітычнай камісіі канфэрэнцыі па разбраеньні абмяркоўваўся ангельскі плян эўрапэйскай дэклярацыі аб адмове ад прыстасаваньня зброенай сілы для вырашэньня канфліктаў. Тэкст гэтага праекту гаворыць:

«Праект дэклярацыі, які падлягае падпісаньню ўрадамі Эўропы аднача сова з канвэнцыяй па разбраеньні».

«Імкнучыся пасунуць наперад справу разбраеньня і ўзмоцніць дух узаемнага давер'я паміж народамі Эўропы, урады, поўныя рашучасьці захоўваць ня толькі літару, але і дух абавязацельстваў, прынятых імі ў Парыскім пакце ад 1928 году, гэтым урачыста абавязваюцца, што ні пры якіх умовах яны ня будуць карыстацца сілай для вырашэньня якіх-небудзь сучасных або будучых спрэчак паміж сабой».

У дыскусіі па пытаньні аб ангельскім праекце «Эўрапэйскай дэклярацыі аб непрыстасаваньні сілы» выступіў тав. Літвінаў з наступнай прамовай:

«Савецкая дэлегацыя прапануе дзьве папраўкі да ангельскага праекту дэклярацыі, а іменна: скасаваць у першым і другім параграфах слова «Эўропы», далей: скасаваць у першым параграфе слова «аднача сова з канвэнцыяй разбраеньня». З гэтых паправак відаць, што савецкая дэлегацыя ня мае супярэчаньня супроць сутнасьці ангельскай прапановы і калі яна прапануе пашырыць веру ў дзеяньні гэтых новых актаў інтэрпрэтацыі за межы Эўропы, дык яе прымушае да гэтага ня толькі жаданьне зрабіць дэклярацыю ўнівэрсальнай або меркаваньне, што чым больш падпісаў, тым лепш.

Не, нашы папраўкі маюць глыбокае значэньне, якое я хачу растлумачыць.

Усе краіны, прадстаўленыя на канфэрэнцыі, падпісалі пакт Брыяна-Келёга. Гэты пакт асудзіў зварот да вайны, як да сродку вырашэньня між народных спрэчак і вызначыў, што вырашэньне ўсіх канфліктаў, якога-б характару і паходжаньня яны ня былі, павінны адбывацца толькі мірнымі сродкамі. Ангельскі праект дэклярацыі нічога новага да гэтых абавязацельстваў не дадае, апрача таго, што тады, як пакт гаворыць аб адмаўленьні ад вайны, праект дэклярацыі гаворыць аб звароце да сілы. Па думцы савецкай дэлегацыі, адмаўленьне ад вайны азначае ня толькі адмаўленьне ад абвяшчэньня вайны і ажыцьцяўленьня яе ў вузкім сэнсе слова, але і адмаўленьне ад усякіх ваенных апэрацыі і актаў гвалту ў адносінах другой дзяржавы.

Я думаю, што гэтая інтэрпрэтацыя прымаецца ўсімі ўдзельнікамі пакту Брыяна-Келёга і што таму ангельскі праект дэклярацыі можа паказацца лішнім. Аднак, мы думаем, што было-б карысна мець гэтую інтэрпрэтацыю ў пісьмовым выглядзе і надаць ёй законную сілу міжнароднага акту, але толькі ў выпадку прыняцьця такога акту ўсімі ўдзельнікамі пакту Брыяна-Келёга.

Мы баімся, што ў супраціўным выпадку дэклярацыя здольна нарабіць больш шкоды, чым карысьці. Калі мы лічым неабходным даць вызначэньне або інтэрпрэтацыю якога-небудзь існуючага міжнароднага акту, дык гэтым самым мы прызнаем яго няясным або магчымасьць розных яго інтэрпрэтацый.

Калі-ж зараз мы падпішам дэклярацыю, якая гаворыць, што мы, эўрапэйскія краіны, прымаем абавязацельствы не карыстацца сілай, дык гэта прывядзе да лёгічнага вываду, што любы другі ўдзельнік пакту Брыяна-Келёга, які ня ўдзельнічае ў данай дэклярацыі, абавязаны не карыстац- [illegible]

мае эможа ўзьнікнуць, калі мы падпішам гэтую дэклярацыю, абмежаваўшы яе эўрапэйскімі дзяржавамі. Таму мы надаем такое значэньне пашырэньню дзеяньня данай дэклярацыі на ўсіх удзельнікаў пакту Брыяна-Келёга. Мы згодны, што будзе вельмі карысна мець інтэрпрэтацыю гэтага пакту, але ня можам згадзіцца на акт, які ўваконьвае дзьве інтэрпрэтацыі: адну для эўрапэйскіх, другую—для неэўрапэйскіх краін. Праўда, такой дэклярацыяй мы-б магчыма далі-б вядомую дадатковую бясьпеку эўрапэйскім краінам, але зрабілі-б гэта толькі за кошт неэўрапэйскіх краін. Апрача таго нават эўрапэйская дзяржава можа падвергнуцца нападу ня толькі з боку эўрапэйскай-жа дзяржавы, але і з боку неэўрапэйскай, у якім выпадку бясьпека, якая выцякае з данай дэклярацыі, была-б таксама абмежаванай.

Далей, калі мы лічым неабходным або карысным зрабіць гэтую новую дэклярацыю, я пытаюся: чаму не зрабіць гэтага зараз-жа, чаму трэба адкладаць да моманту, калі канвэнцыя разбраеньня будзе гатова? Калі ле мэтай зьяўляецца ўзмоцніць пачуцьцё бясьпекі для таго, каб палегчыць работу канфэрэнцыі па разбраеньні, дык гэтая мэта будзе дасягнута толькі ў выпадку, калі дэклярацыя будзе падпісана зараз-жа і ратыфікавана магчыма хутчэй. У працілеглым выпадку прыняцьцё дэклярацыі дэлегатамі, якія тут знаходзяцца, зможа аказацца неабавязковым для ўрадаў, бо ў наш час у многіх краёх урады нетрываючы і да моманту, калі канвэнцыя разбраеньня будзе гатова для падпісаньня, ва ўладзе могуць апынуцца ўрады, якія адхіляць прыняцьцё дэклярацыі. Мы ня зможам атрымаць ніякага адчуваньня бясьпекі з прыняцьця дэклярацыі дэлегатамі, калі дэклярацыя ня будзе падпісана. Таму мы прапануем скасаваць словы «Эўропы» «аднача сова з канвэнцыяй разбраеньня».

Мы-б нават прапанавалі ладаць: «Ратыфікацыяй магчыма ў найкарацейшы тэрмін». Па сутнасьці гэтая дэклярацыя ня мае простых адносін да разбраеньня. Патрэба бясьпекі больш значная, калі няма разбраеньня, або калі яно адкладаецца на больш доўгія тэрміны, чым калі разбраеньне ўжо стала фактам. Разбраеньне само па сабе больш сапраўдная мера бясьпекі, чым усякі іншы міжнародны акт. Таму здавалася-б лёгічным каб гэтая дэклярацыя была падпісана да канвэнцыі па разбраеньні, а не адкладалася да нейкага далёкага тэрміну, які магчыма ніколі і не надыйдзе».

У выніку спрэчак Гендэрсон канстатаваў, што большасьць членаў палітычнай камісіі—за ўключэньне дэклярацыі ў тэкст канвэнцыі «па разбраеньні», і прапанаваў далей стварыць рэдакцыйны камітэт у складзе прадстаўнікоў Францыі, Англіі, Германіі, Японіі, СССР, Гішпаніі, Турцыі, Даніі, Бельгіі і Югаславіі пад старшынствам Політыса (Грэцыя). Палітычная камісія прыняла прапанову Гендэрсона.

Ратыфікацыя савецка-французскага пакту аб ненападзе

МАСКВА. 17-II. 11 лютага г. г. прэзыдэнт Французскай рэспублікі ратыфікаваў заключаны паміж СССР і ФРАНЦЫЯЙ ПАКТ АБ НЕНАПАДЗЕ І КАНВЭНЦЫЮ АБ УЗГАДЖАЛЬНАЙ ПРАЦЭДУРЫ падпісаныя 29 лістапада 1932 г. у Парыжы паўнамоцным прадстаўнікам СССР у Францыі тав. ДАЎГАЛЕЎСКІМ і старшынёў савету міністраў Францыі п. ЭРЫЁ.

14 лютага адбылася ратыфікацыя названых дагавароў прэзыдыумам ЦК СССР.

15 лютага ў народным камісарыяце замежных спраў намесьнік народнага камісара па замежных справах тав. КРЭСЬЦІНСКІ і пасол французскай рэспублікі п. ДЭЖАН, у прысутнасьці адказных супрацоўнікаў народнага камісарыяту замежных спраў і французскага пасольства, зрабілі абмен ратыфікацыйнымі граматамі. З гэтага дня савецка - французскі пакт аб ненападзе і канвэнцыя аб узгаджальнай працэдуры ўступілі ў сілу.

ПАЗШ

Замах на Рузьвэльта

[illegible]

Пункты закупзбожжа забясьпечыць адпаведнай колькасьцю і асартымэнтам тавараў

Разгарнуць масавую работу вакол збожжазагатовак

БАРЫСАЎ. (Наш кар.). Для таго, каб выканаць плян закупкі збожжа ў раёне арганізаваны тры пункты.

На ўсе тры пункты Райсаюзам адпушчана тавараў на суму 40.000 руб. З гэтай колькасьці мануфактуры на 24.581 руб., гатовага адзеньня—на 367 ру. 65 кап., хустак—на 8.776 руб. 35 кап., галёш—на 4018 р., абутку—на 2032 руб., цьвікоў—на 497 р., махоркі —на 250 руб. Акрамя гэтага на базах ёсьць рад іншых тавараў.

Але пасьпяховае разгортваньне закупак збожжа па Барысаўшчыне яшчэ не забясьпечана. Заготзбожжа і Райсаюз абмежаваліся толькі выпускам лістовак, у якіх паведамляецца, што арганізуюцца пункты па закупцы збожжа, цэны на збожжа і г. д. І на гэтым абмежаваліся. Нават апарат Закуппунктаў недастаткова праінструктаваны. Некаторыя з работнікаў ня ведаюць цаны на тавары, як што і каму прадаваць. У выніку гэтага з дню арганізацыі пунктаў паступіла ўсяго 32 кгр збожжа.

Раённыя арганізацыі павінны неадкладна забясьпечыць шырокае разгортваньне закупкі збожжа.

П. Я-ч.

На барацьбу з перакупшчыкам

МСЬЦІСЛАЎЕ. Работу па дзяржаўнай закупцы збожжа па цьвёрдых цэнах у раёне пачалі са значным спазьненьнем. Толькі 5 лютага пачаў праваць закупачны пункт. За гэты час закуплена толькі 460 кгр. збожжа. Асноўным прадаўцом збожжа зьяўляецца калгасьнік.

Такі нязначны прыток збожжа на закупачны пункт ні ў якім разе нельга назваць нармальным, бо на базары наглядаецца значны прывоз збожжа. Так, штодзённы прывоз збожжа на базар складае прыблізна 50-60 пудоў. Рынкачная цана на жыта дасягае ад 90 да 108 рублёў за пуд.

Цана на жытнюю муку дасягае 125-150 рублёў за пуд. Зусім няма на базары круп і бабовых культур.

Дзе прычына таго, што на Мсьціслаўскі закупачны пункт збожжа паступае павольна і ў нязначнай колькасьці?

Прычына ў тым, што прамтаварная крама закупачнага пункту ні ў якім разе ня можа зацікавіць, забясьпечыць зпатрабаваньні прадаўца збожжа. Асартымэнт прамтавараў крамы закупачнага пункту зусім нездавальняючы і іх малая колькасьць.

Нездавальняючы прыліў збожжа на закупачны пункт тлумачыцца яшчэ і тым, што зусім недастаткова разгорнута растлумачальна-масавая работа сярод працоўнага сялянства аб дзяржаўнай закупцы збожжа, яшчэ не ў дастатковай ступені растлумачана калгасьніку і аднаасобніку выгоднасьць продажу збожжа дзяржаве.

У Мсьціслаўшчыне не вядзецца рашучая барацьба са спэкулянтамі і перакупшчыкамі. Ні міліцыя, ні фінаддзел не перасеклі ў корані варожую дзейнасьць спэкулянта-перакупшчыка, чым далі яму магчымасьць бесьперашкодна рабіць сваю брудную справу.

Усё гэта патрабуе прыняцьця тэрміновых і рашучых захадаў. Раённыя арганізацыі павінны зараз-жа ўзяцца па баявому за разгортваньне дзяржаўнай закупкі збожжа, абвясьціць бязьлітасную барацьбу кулаку і яго агентуры, якія імкнуцца сарваць гэтую работу. Трэба неадкладна дамагчыся таго, каб прамтаварная крама закупачнага пункту мела шырокі асартымэнт ходкіх тавараў, бо бяз гэтага немагчыма правядзеньне закупкі збожжа, немагчыма стымуляцыя гэткай.

Трэба павесьці шырокую растлумачальную работу сярод працоўнага сялянства аб праводзімай дзяржаўнай закупцы збожжа з тым, каб у бліжэйшыя-ж дні дабіцца шырокага прытоку збожжа на закупачныя пункты раёну.

Б. З—ў.

Крамы закупзбожжа пустуюць

БАБРУЙСК. (Па тэлефоне ад наш. кар.). Пералому ў ходзе закупак збожжа няма яшчэ і да гэтага часу. Ня гледзячы на рад дырэктыў райкому партыі аб адкрыцьці закупачных пунктаў і сустрэчнага гандлю прамтаварамі пункты і крамы яшчэ не адкрыты. Яны існуюць толькі на паперы, а тыя пункты, якія ўжо адкрыты, не абсталяваны, не забясьпечаны дэфіцытнымі таварамі.

Ніякай выхаваўчай работы па закупцы збожжа сярод калгаснага і беднацка-серадняцкага насельніцтва не праводзіцца. У выніку па раёне на закупачныя пункты збожжа не паступае.

Поўную бязьдзейнасьць у гэтай справе праяўляе апарат закупзбожжа, які не разгарнуў ніякай работы і цалкам спадзяецца на сельсаветы.

Пры першым выязьдзе прадстаўніка закупзбожжа ў калгас імя Ягорава пры растлумачэньні калгасьнікам значэньня дзяржаўных закупак збожжа, калгасьнікі прадалі дзяржаве частку збожжа і арганізавалі продаж збожжа калгасным дваром.

Злачынную бязьдзейнасьць праяўляе і райспажсаюз, які не забясьпечыў крамы адпаведнай колькасьцю і асартымэнтам тавараў. У крамах закупзбожжа той-жа самы асартымэнт тавараў, які і ў крамах сельспажтаварыства.

Раённы камітэт партыі павінен рашуча ўдарыць па зрыўшчыках дзяржаўных закупак збожжа, прыцягнуць да адказнасьці тых, хто ўпарта ігнаруе ажыцьцяўленьне гэтага важнейшага гаспадарча-палітычнага мерапрыемства. Плян закупак збожжа павінен быць выкананы.

А. Дамброўскі.

У палоне дэмабілізацыйных настрояў

ДУБРОЎНА. Раён недадаў яшчэ дзяржаве 106 тон лёну, плян лёназагатовак выкананы толькі на 90 пр. Зьнішыце раёну. в чорнай дошкі супакоіла загатоўчыя арганізацыі, партячэйкі і сельсаветы. Паступленьне лёну за апошнія дні зусім спынілася, штодзень загатаўляецца ня больш 0,1 проц. пляну. Замест рашучай барацьбы за бальшавіцкае выкананьне пляну лёназагатовак па некаторых сельсаветах (Цімвіцкі, Добрынскі, Тухінскі і інш.) наглядаюцца дэмабілізацыйныя настроі.

Асабліва ганебна адстае аднаасобны сектар, які выканаў плян на 81 проц., цьвёрдыя заданьні спагнаны на 44 пр. Гэта сьведчыць аб тым, што кулацкі сабатаж яшчэ не зламаны. Целявіцкі сельсавет з прычыны апартуністычнага кіраўніцтва выканаў плян загатовак толькі на 74 проц., Дабрынскі—77 пр., Тухінскі—77 проц.

Раён мае ўсе магчымасьці закончыць да 20 лютага лёназагатоўкі. Трэба зламаць кулацкі сабатаж і рашуча ўдарыць па дэмабілізацыйных настроях. (Белта).

Лёнапрадукцыю—сацыялістычнай прамысловасьці

ДЭМАБІЛІЗАЦЫЙНЫЯ НАСТРОІ—ДАПАМОГА КУЛАКУ

Да 20 лютага закончыць лёназагатоўкі

На повадзе ў кулака

ТАЛАЧЫН. (Наш кар.). Рыдамскі сельсавет—адзін з буйнейшых лёнаводных сельсаветаў у раёне. Аднак, ня гледзячы на гэта сельсавет ганебна адстае. На сёньняшні дзень лёназагатоўкі па сельсавеце выкананы на 74 проц., цьвёрдыя заданьні з кулацкіх гаспадарак спагнаны толькі на 43 проц.

Як магло здарыцца, што сельсавет апынуўся ў глыбокім прарыве лёназагатовак? Можа на тэрыторыі сельсавету быў горшы ўраджай? Не, ня ў гэтым справа. Асноўнае гэта тое, што партячэйка і кіраўніцтва сельсавету апынуліся на повадзе ў кулака. З самага пачатку лёназагатовак кулацка-заможныя гаспадаркі пачалі разбазарваць лёнапрадукцыю, але сельсавет і партячэйка глядзелі праз пальцы на кулацкую спэкуляцыю. Кулакі Ганчыцкі П., Казанаў, Белавусаў У., Кацюшын Л., Казанаў В. і інш. па цьвёрдых заданьнях не здалі ніводнага грама лёнавалакна. Мала гэтага, яны выступаюць з шалёнай агітацыяй супроць лёназагатовак.

— Не здавайце лён,—агітуюць кулакі,—пачакайце, хутка раён зьнімуць з чорнай дошкі і лён застанецца ў вас. Гэтыя клясавыя ворагі пахавалі лён, але ні сельсавет, ні партячэйка ня бачыць таго, што кулацкая зграя паставіла сваёй мэтай сарваць лёназагатоўкі. Кулакі засталіся не пакаранымі. Гэта як нельга лепш характарызуе прытупленьне клясавай пільнасьці Рыдамскай партячэйкі і кіраўніцтва сельсавету.

Зрыў лёназагатовак мае месца і ў радзе калгасаў раёну, куды цікай сапай пралезла кулацкая агентура, каб разваліць калгасы з сярэдзіны. Калгас «Чырвоная зьмена» (Аленаўскі сельсавет) выканаў плян лёназагатовак толькі на 30 проц. Гэта здарылася не выпадкова. На адказныя пасады калгасу пралезьлі клясава-варожыя элемэнты. Кулак Вятошкін меў раней 50 га зямлі, Рамановіч таксама меў буйную гаспадарку, Шынкевіч Парфен былы фэльдфэбаль меў 40 га зямлі, эксплёатаваў беднякоў. Загадчыкам гаспадаркі ў гэтым калгасе Ярашонак меў да рэвалюцыі 45 га зямлі, 5 коняй, трымаў батракоў.

Гэта кулацкая зграя раскрадвае калгасную [illegible] лёнатрасту, падсыцілалі жывёле, патноена 100 пудоў лёнсемя. «Чаго там шкадаваць,—разважалі гэтыя кулакі,—на наш век хопіць».

З прычыны засьмечанасьці кулацкімі элемэнтамі ня выканаў плян лёназагатовак (50 проц.) і калгас «XIII-годзьдзе Чырвонай арміі» (Вяліка-Гарадзецкі сельсавет). Рахункавод гэтага калгасу Когаль Васіль выключаны з партыі за сувязь з антысавецкімі элемэнтамі. Вартым сябром Когаля зьяўляецца Мікуліч Алесь, які ў рэвалюцыі эксплёатаваў беднату, зле, карыстаючыся прытупленьнем клясавай пільнасьці з боку партячэйкі, пралез у калгас. Когаль і Мікуліч раскралі лепшае лёнавалакно, частку трасты пагнаілі.

Рашучым націскам на кулацка-заможную частку, бязьлітасным выяўленьнем чужых элемэнтаў у калгасах, Талачыншчына павінна дамагчыся рашучае перамогі на фронце лёназагатовак.

І. П.

ЧОРНАЯ ДОШКА

Пастановай ЦК КП(б)Б і СНК БССР занесены на чорную дошку наступныя раёны

ЗА ЗРЫЎ ЗАГАТОВАК ІЛЬНУ:

ТАЛАЧЫНСКІ

(сакратар РК т. Славін, старшыня РВК т. Лагераў).

СЕНЬНЕНСКІ

(сакратар РК т. Дашукевіч, старшыня РВК т. Себесевіч)

СІРОЦІНСКІ

(сакратар РК тав. Усенка, старшыня РВК т. Ражноўскі)

ЗА ЗРЫЎ ЗАГАТОВАК УСІХ ВІДАЎ ЗАНЕСЕНЫ НА ЧОРНУЮ ДОШКУ НАСТУПНЫЯ СЕЛЬСАВЕТЫ:

па Бягомльскім раёне: Дамражыцкі с-с,
Чашніцкім р-не: Стражавіцкі,
Клічаўскім Віркаўскі,
Сураскім: Камароўскі,
па Аршанскім: Буеўскі,
Пухавіцкім: Гарэліцкі,
Шацкі,
Вушацкім раёне: Усайскі,
Мсьціслаўскім раёне: Татаршчанскі.

Ход лёназагатовак па БССР
(у проц. на 16 лютага)

Назва раёнаў	Загатоўлена спачатку камп.	Назва раёнаў	Загатоўлена спачатку камп.
Перадавікі		Дубровенскі	92,3
		Крупскі	91,[illegible]
Барысаўскі	139,6	Сураскі	90,4
Жыткавіцкі	117,4	Лельчыцкі	90,3
Глускі	116	Талачынскі	89,5
Любаньскі	112,3	Шклоўскі	88,9
Асіпавіцкі	112,3	Капыльскі	88,1
Чэрыкаўскі	111,3	Старадароскі	87,8
Лоеўскі	110	Пухавіцкі	87,4
Чырвонаслабодскі	108,4	Чырвонапольскі	87,1
Слуцкі	107,3	Уваравіцкі	86
Магілеўскі	107,2		
Парыцкі	107	**Зрываюць загатоўкі**	
Ельскі	106,4		
Кармянскі	105,1	Петрыкаўскі	85,8
Старобінскі	103,6	Лепельскі	85,3
Чачэрскі	103,3	Хойніцкі	84,6
Бабруйскі	103,1	Нараўлянскі	83,5
Чавускі	102,5	Гарадоцкі	83,2
Клімавіцкі	102,3	Расонскі	82,9
Касьцюковіцкі	102,1	Полацкі	81,7
Плешчавіцкі	101,6	Бярэзінскі	81,2
Быхаўскі	101,3	Заслаўскі	80,6
Мазырскі	101,2	Вушацкі	80,4
Крычаўскі	100,8	Веткаўскі	79,5
Аршанскі	100,3	Дрысенскі	77,2
Смалявіцкі	100	Віцебскі	76,8
Гомельскі	99,8	Сеньненскі	74,9
Церахоўскі	98,5	Бешанковіцкі	73,8
Вялыніцкі	97,8	Чэрвеньскі	72,6
Рагачоўскі	97,4	Асьвейскі	69,7
Лёзьненскі	97,4	Рэчыцкі	69,2
Тураўскі	97	Мсьціслаўскі	68,9
Лагойскі	96,2	Камарынскі	64,3
Вузьдзенскі	96,2	Бягомльскі	62,8
		Клічаўскі	62,5
У сярэдняй калёне		Сіродінскі	61
Чашніцкі	94,8		
Прапойскі	94,6	Усяго па БССР	87
Брагінскі	94,5		
Дзяржынскі	94		
Буда-Кашалеўскі	93,2	У тым ліку па лёнаводных раёнах	84,1
Жлобінскі	93		
Горацкі	92		

ЗВОДКА
вывазкі торфу па БССР за 11, 12, 13 і 14-га лютага 1933 году

Назва раёнаў	Заданьне ў тонах	Выкананьне: у абсалютн. лічбах	Выкананьне: у проц.
Асіпавіцкі	2032	945	46,5
Бабруйскі	5632	3728	66,1
Барысаўскі	3336	255	7,6
Віцебскі	2124	785	35,9
Гарадоцкі	168	135	80,3
Гомельскі	1900	1541	81,1
Дзяржынскі	3816	896	23,4
Заслаўскі	360	371	103,0
Капыльскі	480	156	32,5
Кармянскі	180	96	53,3
Магілеўскі	1520	497	32,7
Парыцкі	144	76	52,7
Рэчыцкі	1856	1323	71,2
Сеньненскі	520	119	22,8
Сіроцінскі	1200	945	78,7
Смалявіцкі	5600	2517	44,9
Уваравіцкі	6336	2303	36,3
Чашніцкі	4480	1089	24,3
Усяго	41684	17777	42,6

Як відаць, толькі Заслаўскі раён выканаў поўнасьцю сваё заданьне па торфавывазцы.

Усе астатнія раёны не надаюць яшчэ належнай увагі торфавывазцы.

Ганебна цягнуцца ў хвасьце Барысаўскі, Дзяржынскі, Сеньненскі, Чашніцкі Уваравіцкі, Магілеўскі, Капыльскі, Віцебскі раёны, якія выканалі заданьне ўсяго да 35 проц.

Трэба рашуча пакончыць з кулацкім сабатажам, прыцягнуць да суровай адказнасьці зрыўшчыкаў торфавывазкі.

Напярэдадні 15 гадавіны Чырвонай арміі

▲ Рабочы калектыў Гомельскай абутковай фабрыкі «Праца» абвясьціў агляд чырвонай казармы. У карысьць падшэфнай часьці рабочыя адпрацавалі адну гадзіну, што дало каля 500 руб. Для чырвонаармейцаў падшэфнай часьці адрамантавана 50 пар абутку. Арганізуецца абмен палосамі ў газэтах фабрыкі і падшэфнай часьці. Камандаваньне падшэфнай часьці зробіць справаздачу аб выніках баявой вучобы на агульным сходзе рабочых.

▲ Сустрэча па хакеі паміж Менскам і Віцебскам адбудзецца сёньня ў Менску.

▲ Рабочыя Гомельскага дрэваапрацоўчага камбінату на агульна-заводскай канфэрэнцыі прынялі пастанову адпрацаваць поўдня ў выходны дзень 18 лютага і гэтыя грошы перадаць на пабудовы самалёту «Пралетары Гомельшчыны».

▲ У Маскву на Ўсесаюзнае сьвята зімовай фізкультуры, прысьвечанае 15 гадавіне Чырвонай арміі, ад БССР выяжджаюць 22 лыжнікі і 17 канькабежцаў.

КІНО «ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ». Каса ад 12 г. дня

Ад 7 лютага мастацкі фільм вытворчасьці Украінфільм

КАЛАМУТА

Дзяржаўнае выдавецтва Беларусі — СЭКТАР КНІГАГАНДЛЮ

Да ведама ўсіх ГК, РК і ячэек КП(б)Б

ВЫШЛІ З ДРУКУ

і рассылаюцца на месцы праз філіялы і кнігарні ДВБ і спажыўкааперацыі

1. Блёк-нот агітатара № 1-2 (16-17)

Вынікі аб'яднанага пленуму ЦК і ЦКК УсеКП(б). (Агітмасавы аддзел ЦК КП(б)Б). Цана 30 к.

2. Блёк- от агітатара № 3 (18).

Усямерна ўзмацніць калгасны лад—задача шэфскіх арганізацый. Агітмасаддзел ЦК КП(б)Б. Цана 15 кап.

3. Блёк нот агітатара № 4 (19).

XV гадавіца РСЧА. (Агітмасаддзел ЦК КП(б)Б). Цана 15 кап.

СЭКТАР КНІГАГАНДЛЮ ДВБ

Даводзіцца да ведама трымальнікаў кніжных бон КОГИЗ'у РСФСР вып. 1932 г.

што АДЗНАЧАНЫЯ КНІЖНЫЯ БОНЫ САПРАЎДНЫ толькі да 10 сакавіка 1933 г.

Пасьля ўказанага тэрміну кніжныя боны ня будуць сапраўднымі і выдача па іх літаратуры ня будзе ўтварацца.

Беладдзяленьне КОГИЗ'а РСФСР

КІРАЎНІЦТВА АРГАНІЗАЦЫІ ТЭРЫТОРЫІ НКЗБ

даводзіць да ведама дырэктароў с-г трэстаў, асобных саўгасаў, калгасаў, старшынь калгасаў, дырэктароў асобных устаноў і прадпрыемстваў, вайсковыя часткі і інш.

што заключэньне дагавароў

на вытварэньне земляўпарадкаўчых работ з гаспадарчым упарадкаваньнем у сэзон 1933 г.

робіцца кіраўніцтвам да тэрмінаў: генэральных з сельска-гасп. трэстамі да 1 сакавіка і выканаўчых ці лёкальных з асобнымі гаспадаркамі да 10 сакавіка 1933 г.

Генэральныя дагаворы з трэстамі заключае непасрэдна кіраўніцтва, а прамыя і лёкальныя (на падставе генэральных) начальнікі раённых земляўпарадкаўчых партый пры райземаддзелах па месцы знаходжаньня гаспадаркі, якая зьяўляецца аб'ектам работы.

Пасьля выходу паказаных тэрмінаў дагаворы заключацца ня будуць

Адрас: Менск, Савецкая 71, Кіраўніцтва Арганізацыі Тэрыторыі НКЗБ

З-за адсутнасьцю крэдыту ў Слуцкай базы БКС Слуцкае аддзяленьне дзяржбанку

— прадае —

прыбыўшую на адрас Слуцкай базы БКС галянтарэю коштам 47502 руб. 80 кап.

Продаж вытвавaецца выключна арганізацыям сацыялістычнага сэктару.

За даведкамі зварачвацца ў крэдытна-плянавую частку Слуцкага аддзяленьня дзяржбанку

Дом Пісьменьніка

19-га лютага 1933 году в 7 гадзіне ўвечары

агульны сход рабочых-ударнікаў

ЗАКЛІКАНЫХ У ЛІТАРАТУРУ

Даклад т. Ал. Кучара «Становішча сучаснай беларускай савецкай літаратуры да I пленуму аргкамітэту саюзу СПБ»

Выступленьні пісьменьнікаў: Чарота, Чорнага, Александровіча, Крапівы, Лынькова.

Прысутнасьць усіх членаў заводскіх літгурткоў абавязкова.

Аргкамітэт ССПБ
Цэнтральны габінэт рабочых-ударнікаў

АБ'ЯВА
Народнага Камісарыяту Фінансаў БССР
17 лютага 1933 году

Усе арганізацыі і аб'яднаньні аграмаджанага сэктару саюзнага і рэспубліканскага значэньня, якія знаходзяцца на тэрыторыі БССР і абавязаны тымі ці іншымі плацяжамі ў бюджэт, незалежна ад таго, як яны абкладаюцца — у цэнтралізаваным ці дэцэнтралізаваным парадку, ПАВІННЫ У ТРОХДЗЕННЫ ТЭРМІН ЗАРЭГІСТРАВАЦЦА:

тыя, што знаходзяцца ў Менску—у НКФ БССР, пакой 25, а раённыя—у адпаведных Горрайфінаддзелах.

Да рэгістрацыйнай карткі павінен быць далучан поўны сьпіс усіх аддзяленьняў і адзінак што ўваходзяць у склад аб'яднаньня-арганізацыі, якая рэгіструецца.

Блянкі, рэгістрацыйныя карткі і сьпісы атрымаць у НКФ БССР, або ў адпаведным Гаррайфа

За нярэгістрацыю ў вызначаны тэрмін вінаватыя будуць прыцягнуты да адказнасьці, згодна з палажэньнем аб рэгістрацыі.

НКФ БССР

Упаўн. Галоўлітбелу № А-171. Адказны рэдактар П. ШАСТАКОЎ. Друкарня імя СТАЛІНА.